

USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU (EU, EURATOM) 2016/1462**ze dne 28. dubna 2016****o zvláštních zprávách Účetního dvora v souvislosti s udělováním absolutoria Komisi za rozpočtový rok 2014**

EVROPSKÝ PARLAMENT,

- s ohledem na zvláštní zprávy Účetního dvora vypracované v souladu s čl. 287 odst. 4 druhým pododstavcem Smlouvy o fungování Evropské unie,
  - s ohledem na souhrnný rozpočet Evropské unie na rozpočtový rok 2014 ⁽¹⁾,
  - s ohledem na konsolidovanou roční účetní závěrku Evropské unie za rozpočtový rok 2014 (COM(2015) 377 – C8-0267/2015) ⁽²⁾,
  - s ohledem na výroční zprávu Účetního dvora o plnění rozpočtu za rozpočtový rok 2014 spolu s odpověďmi příslušných orgánů ⁽³⁾,
  - s ohledem na prohlášení o věrohodnosti ⁽⁴⁾ účetnictví a o legalitě a správnosti uskutečněných operací, které předložil Účetní dvůr za rozpočtový rok 2014 podle článku 287 Smlouvy o fungování Evropské unie,
  - s ohledem na své rozhodnutí ze dne 28. dubna 2016 o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2014, oddíl III – Komise ⁽⁵⁾ a na své usnesení obsahující připomínky, které je nedílnou součástí tohoto rozhodnutí,
  - s ohledem na doporučení Rady ze dne 12. února 2016 o udělení absolutoria Komisi za plnění rozpočtu na rozpočtový rok 2014 (05583/2016 – C8-0042/2016),
  - s ohledem na články 317, 318 a 319 Smlouvy o fungování Evropské unie,
  - s ohledem na článek 106a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii,
  - s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ⁽⁶⁾, a zejména na články 62, 164, 165 a 166 tohoto nařízení,
  - s ohledem na článek 93 a přílohu V jednacního řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro rozpočtovou kontrolu (A8-0127/2016),
- A. vzhledem k tomu, že podle čl. 17 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii Komise plní rozpočet a řídí programy a podle článku 317 Smlouvy o fungování Evropské unie tak činí ve spolupráci s členskými státy na vlastní odpovědnost, a to s ohledem na zásady řádného finančního řízení;
- B. vzhledem k tomu, že zvláštní zprávy Účetního dvora obsahují informace o otázkách souvisejících s čerpáním finančních prostředků, a jsou tudíž pro Parlament užitečné při plnění jeho úlohy orgánu příslušného k udělení absolutoria;
- C. vzhledem k tomu, že jeho připomínky ke zvláštním zprávám Účetního dvora tvoří nedílnou součást výše uvedené rozhodnutí Parlamentu ze dne 28. dubna 2016 o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2014, oddíl III – Komise;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 51, 20.2.2014.

⁽²⁾ Úř. věst. C 377, 13.11.2015, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. C 373, 10.11.2015, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 377, 13.11.2015, s. 146.

⁽⁵⁾ Přijaté texty z tohoto dne, P8_TA(2016)0147 (viz strana 25 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1.

Část I Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 18/2014 s názvem „Systémy Generálního ředitelství pro rozvoj a spolupráci – EuropeAid pro hodnocení a monitorování zaměřené na výsledky“

1. vítá zvláštní zprávu věnovanou posouzení systémů EuropeAid pro hodnocení a monitorování zaměřené na výsledky a níže předkládá své připomínky a doporučení;

Obecné připomínky

2. je vážně znepokojen nedostatečnou spolehlivostí systémů EuropeAid pro hodnocení a monitorování zaměřené na výsledky, nedostatečnou úroveň kontroly a monitorování v rámci hodnocení programů a také skutečností, že EuropeAid nemůže zajistit, aby byly na jednotlivé činnosti v rámci hodnocení účinně přiděleny odpovídající personální a finanční zdroje;
3. poukazuje na to, že je nezbytné, aby byl Parlamentu jako orgánu provádějícímu rozpočtovou kontrolu poskytnut jasný přehled o tom, nakolik byly hlavní cíle Unie skutečně splněny;
4. je přesvědčen, že slyšení nejen s představiteli Komise a ESVČ, ale také s příjemci a nezávislými odborníky umožní komplexnější vyhodnocení toho, jakým způsobem EuropeAid přispívá k naplňování cílů Unie;
5. připomíná, že v rámci závazku Komise ohledně zajišťování kvality by měla být poskytována vnější, objektivní a nestranná zpětná vazba týkající se výsledků projektů a programů Komise v oblasti pomoci;
6. domnívá se, že výsledky hodnocení jsou klíčovými prvky, které mají být začleňovány do politik i procesů jejich přezkumu s cílem upravovat strategické politické cíle a zlepšovat celkovou soudržnost s ostatními politikami Unie; v této souvislosti je přesvědčen, že je klíčové, aby byla hodnocení nezávislá, transparentní a přístupná veřejnosti;
7. je přesvědčen, že investice do analýzy a agregace výsledků různých druhů hodnocení nejenže vytvářejí celkový přehled o trendech, ale také umožňují poučit se z předchozích zkušeností, což posílí konečnou účinnost procesu hodnocení a také poskytne lepší podklady pro rozhodování, tvorbu politik a pokračování stávajících projektů v souvislosti s konkrétními nástroji pomoci;
8. domnívá se, že sdílení znalostí všemi prostředky a nástroji je zásadně důležité nejen pro rozvoj kultury hodnocení, ale především pro pěstování kultury skutečné výkonnosti;
9. vybízí Účetní dvůr, aby se zabýval všemi mechanismy financování EuropeAid s cílem zajistit efektivní hospodaření a účelné vynakládání prostředků Unie na prosazování cílů a hodnot Unie; je přesvědčen, že projekty financované Uní by měly odrážet její politické cíle v sousedních zemích i odpovědnost příjemců grantů, a domnívá se, že finanční prostředky EU jsou zastupitelné;
10. podporuje doporučení Účetního dvora týkající se systémů EuropeAid pro hodnocení a monitorování zaměřené na výsledky;

Doporučení Účetního dvora

11. bere na vědomí skutečnost, že Účetní dvůr předkládá doporučení týkající se efektivního využívání zdrojů určených na hodnocení a monitorování zaměřené na výsledky, stanovení priorit pro hodnocení a jejich monitorování, provádění postupů řízení kvality, prokazování dosažených výsledků, šíření poznatků, které vyplynuly z hodnocení a z monitorování zaměřeného na výsledky, a přijímání opatření v návaznosti na tyto poznatky;
12. domnívá se, že EuropeAid by měl i nadále dodržovat odpovídající postupy v oblasti nakládání s informacemi a pravidelně posuzovat své potřeby, aby mohl informovaným způsobem přidělovat finanční a lidské zdroje na základě hodnocení programů a monitorování zaměřeného na výsledky;

13. domnívá se, že mají-li provedená hodnocení odrážet priority organizace, EuropeAid by měl:
  - vymezit jasná výběrová kritéria, aby mohl stanovit priority pro hodnocení programů, a dokumentovat, jak byla kritéria použita při tvorbě plánů hodnocení, a to s přihlédnutím ke komplementaritě s monitorováním zaměřeným na výsledky;
  - výrazně zlepšit svůj systém pro monitorování plánů hodnocení a podávání souvisejících zpráv, a to včetně analýzy důvodů vedoucích ke zpožděním a popisu opatření, jež byla přijata k jejich řešení;
  - posílit celkový dohled nad činnostmi souvisejícími s hodnocením programů, jež provádí EuropeAid;
14. domnívá se, že v zájmu zajištění kvality hodnocení programů a monitorování zaměřeného na výsledky by EuropeAid měl:
  - trvat na tom, aby operační oddělení a delegace dodržovaly požadavky na kontrolu kvality, včetně toho, že budou při hodnocení programů využívat referenční skupinu a dokumentaci o provedených kontrolách kvality;
  - provádění těchto kontrol pravidelně ověřovat;
15. domnívá se, že k tomu, aby byl systém hodnocení schopen poskytovat odpovídající informace o dosažených výsledcích by EuropeAid měl:
  - důsledněji uplatňovat předpisy, které vyžadují používání cílů SMART (tj. konkrétních, měřitelných, dosažitelných, relevantních a časově vymezených cílů) a ověřitelných ukazatelů;
  - upravit monitorovací systém tak, aby poskytoval údaje o programech ještě alespoň tři roky po jejich dokončení; a
  - výrazně zvýšit podíl hodnocení programů ex post;

Část II Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 22/2014 s názvem „Dosahování hospodárnosti: udržení kontroly nad náklady u grantů na projekty rozvoje venkova financovaných EU“

16. vítá zvláštní zprávu Účetního dvora s názvem „Dosahování hospodárnosti: udržení kontroly nad náklady u grantů na projekty rozvoje venkova financovaných EU“ a souhlasí s jejími závěry a doporučeními;
17. konstatuje, že unijní politika rozvoje venkova je klíčová pro podporu konkurenceschopnosti zemědělství, pro zajištění udržitelného hospodaření s přírodními zdroji a pro boj proti změně klimatu; upozorňuje na význam územního rozvoje venkovských ekonomik a komunit, a to i pro vytváření a zachovávání pracovních míst;
18. vyjadřuje politování nad tím, že Komise na začátku programového období 2007–2013 neposkytla pokyny ani nešířila osvědčené postupy a nezajistila, aby byly kontrolní systémy členských států účinné předtím, než začaly členské státy schvalovat granty; zdůrazňuje, že od roku 2012 Komise uplatňuje aktivnější a koordinovanější přístup;
19. konstatuje, že bylo zjištěno mnoho nedostatků ve způsobu, jakým členské státy kontrolují náklady u grantů na rozvoj venkova; konstatuje, že Komise souhlasí s tím, že lepší kontrola nákladů u grantů na projekty rozvoje venkova by mohla vést k úsporám, aniž by se to nějak dotklo jejich výstupů a výsledků nebo dosahovaných cílů; vítá skutečnost, že byly určeny fungující, nákladově efektivní přístupy, jež bude možné uplatňovat ve větší míře, že Komise akceptovala zjištění Účetního dvora a vyjádřila svůj úmysl pracovat společně s členskými státy na zlepšení kontrol nákladů v oblasti rozvoje venkova v programovém období 2014–2020;

20. sdílí názor Účetního dvora, že by Komise a členské státy měly v novém programovém období včas zkontrolovat, zda kontrolní systémy fungují efektivně a jsou účinné s ohledem na příslušná rizika;
21. zdůrazňuje, že Komise by měla členské státy vybízet k tomu, aby používaly kontrolní seznam a kritéria vypracovaná Účetním dvorem a obsažená v příloze I⁽¹⁾;
22. zdůrazňuje, že Komise a členské státy by měly spolupracovat s cílem zajistit, aby přístupy uplatňované u všech programů rozvoje venkova splňovaly kritéria stanovená Účetním dvorem pro posouzení toho, zda kontrolní systémy podchycují rizika nadměrné specifikace, nekonkurenceschopných cen a změn projektu a zaměřují se na oblasti, v nichž je riziko největší; domnívá se, že součástí tohoto procesu by mělo být předběžné hodnocení kontrolních systémů ze strany útvarů interního auditu orgánů členských států (nebo jiných kontrolních či auditních orgánů);
23. je přesvědčen, že členské státy by měly: ve větší míře uplatňovat nákladově efektivní přístupy, které již byly stanoveny; posuzovat náklady podle očekávaných výstupů nebo výsledků; kontrolovat, zda standardní náklady nevedou k přeplatkům; používat jako referenční ceny pro nákup zařízení a strojů apod. tržní ceny, a nikoli ceníky dodavatelů; kontrolovat, zda jsou náklady přiměřené, a to i tehdy, pokud byly řádně dodrženy postupy zadávání veřejných zakázek; uplatňovat vyšší požadavky a/nebo provádět kontroly v případě opatření s vysokou mírou podpory atd.;
24. vítá skutečnost, že Komise přislíbila, že poskytne pokyny ke kontrolám a sankcím týkajícím se oblasti rozvoje venkova, včetně zvláštního oddílu o přiměřenosti nákladů a kontrolního seznamu pro řídicí orgány, který je v příloze zvláštní zprávy; poznamenává, že školení a sdílení zkušeností budou součástí činností Evropské sítě pro rozvoj venkova v období 2014–2020;

Část III Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 23/2014 s názvem „Chyby ve výdajích na rozvoj venkova: jaké mají příčiny a jak jsou řešeny?“

25. je znepokojen vysokou mírou chyb zjištěných Účetním dvorem v politice rozvoje venkova; všímá si však mírného sestupného vývoje v posledních třech letech;
26. oceňuje úsilí vynakládané členskými státy a Komisí s cílem snížit počet chyb ve výdajích v oblasti rozvoje venkova, a to zejména v dnešní době hospodářských obtíží a fiskálních úsporných opatření;
27. konstatuje, že Komise provedla nebo provádí nápravná opatření v mnoha oblastech uvedených ve zvláštní zprávě Účetního dvora, a to na základě zjištění vyplývajících z auditů členských států i jejich vlastních;
28. připomíná, že Účetní dvůr ve svých výročních zprávách uvedl, že v řadě případů by vnitrostátní orgány měly dostatek informací k tomu, aby chybám předešly nebo je odhalily a opravily před vykázáním výdajů Komisi, což by míru chyb výrazně snížilo;
29. konstatuje, že čím jednodušeji se pravidla uplatňují, tím méně chyb vznikne; je znepokojen tím, že míra chyb by mohla v následujících letech opět stoupat, a to vzhledem ke složitosti nových pravidel reformované společné zemědělské politiky (SZP); požaduje proto skutečné zjednodušení SZP i jasnější pokyny pro vnitrostátní orgány a zemědělce;
30. domnívá se, že náklady na řízení a kontroly (4 miliardy EUR) na celou oblast SZP jsou značné a že by měl být kladen důraz na zlepšování účinnosti kontrol, a nikoli na nárůst jejich počtu; v této souvislosti žádá Komisi a členské státy, aby se zaměřovaly na hlavní příčiny vzniku chyb u výdajů v oblasti rozvoje venkova; domnívá se, že na úrovni členských států by měla být v relevantních případech přijata následující preventivní a nápravná opatření:

⁽¹⁾ Viz kontrolní seznam v příloze I zvláštní zprávy, který vypracoval Účetní dvůr pro posouzení návrhu kontrolních systémů ve vztahu k rizikům spojeným s náklady v oblasti rozvoje venkova.

a) **Zadávání veřejných zakázek**

Při uplatňování konceptu podmíněnosti ex ante by měly členské státy vypracovat a poskytnout příjemcům podrobné pokyny, jak uplatňovat pravidla pro zadávání veřejných zakázek;

na tomto procesu by se měly podílet vnitrostátní orgány specializované na monitorování souladu s pravidly pro zadávání veřejných zakázek; je třeba se zaměřit na tři hlavní porušení pravidel: neoprávněné udělení zakázky bez náležitého zadávacího řízení, nesprávné uplatnění výběrových a zadávacích kritérií a nerovné zacházení s uchazeči;

b) **Záměrné obcházení pravidel**

Na základě konkrétních kritérií způsobilosti a výběrových kritérií jejich programů pro rozvoj venkova by členské státy měly vypracovat pokyny, které inspektorům členských států pomohou zjišťovat potenciální podvodné jednání;

c) **Agroenvironmentálně-klimatické platby**

Členské státy by měly rozšířit zaměření svých správních kontrol a zahrnout do nich kontroly závazků na základě dokumentárních podkladů, které se v současné době provádějí pouze v 5 % případů, kdy probíhají kontroly na místě; systém snížení a sankcí by měl být také nastaven tak, aby měl smysluplný odrazující efekt na subjekty, které by potenciálně mohly chtít předpisy porušit;

31. žádá, aby Komise důkladně monitorovala provádění programů rozvoje venkova a aby při auditech souladu s předpisy zohledňovala platná pravidla, včetně těch, která byla případně přijata na vnitrostátní úrovni, s cílem snížit riziko, že se nedostatky a chyby zjištěné během programového období 2007–2013 budou opakovat;
32. domnívá se, že v metodách výpočtu míry chyb dosud existuje velký nesoulad, a to nejen mezi metodikami používanými Komisí a členskými státy, ale i mezi metodikami používanými různými útvary Komise, což ještě více komplikuje zavádění náležitých vnitrostátních právních předpisů v členských státech; vyzývá Komisi, aby uplatňovala jednotnou metodiku výpočtu míry chyb, která by mohla být plně převzata do metodik členských států;
33. podporuje intenzivnější využívání metod zjednodušeného vykazování nákladů tam, kde je to vhodné a v souladu s legislativními pravidly, a žádá Komisi a členské státy, aby analyzovaly, do jaké míry lze charakteristiky spočívající v konkrétnějším zaměření, omezených kritériích způsobilosti a využívání zjednodušeného vykazování nákladů zahrnout do koncepce a provádění většího počtu opatření, aniž by byly ohroženy celkové cíle těchto opatření;
34. žádá Komisi a členské státy, aby analyzovaly, jak zlepšit systém na podporu investic do zpracování zemědělských produktů, a také opatření týkající se agroenvironmentálních plateb, s cílem zajistit, aby byly závazky v co největší míře kontrolovány prostřednictvím správních kontrol členských států;
35. vyzývá Komisi, aby provedla podrobnou analýzu příčin negativních korelací mezi mírou finančního plnění a mírou chyb;

Část IV Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 24/2014 s názvem „Je podpora EU určena na prevenci škod způsobených v lesích požáry a přírodními katastrofami a na obnovu lesů dobře řízena?“

36. vyzývá Komisi, aby zavedla společná kritéria pro stanovování úrovně rizika v evropských lesích, čímž by se ukončilo nahodilé a nekonzistentní definování oblastí s vysokým rizikem požárů a zároveň nedostatečný postup hodnocení a výběru ze strany členských států;

37. naléhavě vyzývá členské státy, aby své preventivní akce vybíraly podle aktuálních potřeb souvisejících s rizikem požáru a v souladu s požadavky opatření 226 namísto jiných environmentálních nebo ekonomických cílů; trvá v této souvislosti na tom, že je nezbytné, aby příjemci podpory bezpodmínečně prokazovali a přesně dokumentovali svou potřebu podpory v rámci tohoto opatření; podporuje doporučení Účetního dvora, aby byla upřednostňována opatření v ekologicky nejhodnotnějších lesích, jako jsou například lesní oblasti Natura 2000;
38. s ohledem na alarmující zjištění Účetního dvora, pokud jde o průměrné náklady na podobné akce v různých regionech, požaduje, aby byl stanoven přiměřený a ověřitelný strop podpory a důkladně odůvodněna jakákoli jeho změna;
39. vyzývá členské státy, aby svou politiku v oblasti lesních požárů lépe koordinovaly a strukturovaly; podporuje vytvoření evropské platformy pro příjemce podpory za účelem sdílení a prosazování osvědčených postupů;
40. vyjadřuje zejména politování nad zjištěním Účetního dvora, že v období 2014–2020 přetrvávají závažné nedostatky v důsledku soustavně nedostatečného monitorovacího rámce; naléhavě žádá Komisi, aby neprodleně přijala opatření na zlepšení svého monitorovacího a kontrolního systému;
41. vyzývá Komisi, aby podpořila poskytování harmonizovaných údajů o multifunkční úloze lesů a lesních zdrojů tím, že vybídne k vytvoření evropského systému informací o lesích založeného na vnitrostátních údajích a k jejich začlenění do evropské datové platformy;
42. trvá dále na tom, aby členské státy zavedly řádný kontrolní systém, který bude zahrnovat uchovávání příslušných dokumentů a informací; vyzývá v tomto ohledu Komisi, aby zajistila, že podpora bude udělena pouze v případě, že členské státy takovýto vhodný a přezkoumatelný kontrolní systém zavedou;
43. vyzývá členské státy, aby pravidelně podávaly zprávy o účincích prováděných opatření a o snižování počtu požárů nebo přírodních pohrom a postížených oblastí;

Část V Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 1/2015 s názvem „Vnitrozemská vodní doprava v Evropě: od roku 2001 se významně nezvýšil podíl tohoto způsobu dopravy ani se nezlepšila splavnost“

44. vítá zvláštní zprávu Účetního dvora s názvem „Vnitrozemská vodní doprava v Evropě: od roku 2001 se významně nezvýšil podíl tohoto způsobu dopravy ani se nezlepšila splavnost“ a souhlasí s jejími zjištěními, závěry a doporučeními;
45. podotýká, že unijní odvětví dopravy má pro dokončení jednotného trhu, konkurenceschopnost malých a středních podniků a celkový hospodářský růst v Evropě zásadní význam;
46. dospívá k závěru, že rozvoj dopravy po vnitrozemských vodních cestách je ve srovnání s rozvojem silniční a železniční dopravy pozadu i přesto, že už se do něj deset let investuje; naléhavě žádá, aby Komise a členské státy výrazně zvýšily své úsilí;
47. vybízí Komisi a členské státy, aby uplatňovaly plány pro výzkum, vývoj a inovace v oblasti vnitrozemské vodní dopravy stejně jako je tomu v případě ostatních druhů dopravy a aby do tohoto úsilí zahrnuly infrastrukturu a vybavení přístavů, s cílem zajistit, že technický rozvoj bude v souladu s požadavky ostatních způsobů dopravy, čímž se zajistí multimodální doprava;

48. domnívá se, že uplatňování cílů stanovených v bílé knize z roku 2001, jejím přezkumu v polovině období, který proběhl v roce 2006, a v programech NAIADES (Integrovaný evropský akční program pro vnitrozemskou vodní dopravu) 2006 a 2013 bylo částečně neúčinné proto, že členské státy v této souvislosti neprokázaly dostatek odhodlání;
49. konstatuje, že členské státy mají menší zájem investovat do dopravní politiky Unie a dávají přednost financování vnitrostátních, regionálních a místních projektů a že postupy výběru projektů jsou decentralizovány, což brání Komisi určit mezi způsobilými projekty ty, které mají mít prioritu;
50. zdůrazňuje, že členské státy se právně zavázaly poskytovat na realizaci základní sítě vlastní finanční prostředky, aby došlo k přeměně strategicky důležitých vodních cest v Evropě na vysokokapacitní přepravní koridory;
51. konstatuje, že strategická koordinační úloha Komise byla oslabena, což vede k nesouladu mezi realizovanými projekty a prioritami na úrovni Unie;
52. upozorňuje na to, že po prostudování zvláštních zpráv Účetního dvora ⁽¹⁾ lze k podobným závěrům jako v případě vnitrozemských vodních cest dospět také v případě dalších oblastí dopravy financovaných z rozpočtu Unie; konstatuje, že v oblastech jako městská veřejná doprava a letištní infrastruktura projekty často trpí následujícími nedostatky:
- a) nízkou přidanou hodnotou po jejich realizaci;
  - b) nedostatečným měřením výsledků;
  - c) nedostatečným důrazem na rentabilitu;
  - d) chybějícím posouzením dopadu;
  - e) nesourodými regionálními, vnitrostátními a nadnárodními plány;
  - f) nedostatečným využíváním infrastruktury, jež má za následek snížení celkového účinku;
  - g) neudržitelností;
  - h) nedostatky v návrzích projektů a politice v oblasti mobility;
  - i) chybějící řádnou politikou v oblasti mobility;
  - j) obtížnou spoluprací mezi Komisí a orgány členských států;
53. domnívá se, že výše uvedené závěry spolu se zjištěními týkajícími se vnitrozemské vodní dopravy poukazují na běžné horizontální problémy postihující celou Unii; domnívá se, že výsledky financování dopravy ze strany Unie jsou obecně slabší v důsledku neuspokojivého stavu strategického plánování a nedostatku soudržnosti, udržitelných výsledků, účinnosti a účelnosti;
54. domnívá se, že výsledků v oblasti udržitelné politiky lze dosáhnout na základě intenzivní spolupráce mezi členskými státy navzájem a zároveň mezi členskými státy a Komisí, což umožní zajistit rozvoj vnitrozemských vodních cest;

⁽¹⁾ Zvláštní zpráva č. 1/2014 s názvem „Účinnost projektů veřejné městské dopravy podporovaných EU“ a zvláštní zpráva č. 21/2014 s názvem „Letištní infrastruktury financované EU: neoptimální využití prostředků“.

55. doporučuje, aby Komise i členské státy věnovaly maximální pozornost společným závazkům, protože unijní odvětví dopravy funguje ve složitém prostředí hospodářských, politických a právních proměnných, kde se vytváření multimodálních sítí setkává s překážkami a omezeními, jež jsou důsledkem rozdílných priorit a nestejného úsilí;
56. doporučuje, aby se členské státy zaměřovaly na ty projekty v oblasti vnitrozemských vodních cest, které jsou přímo spojeny s koridory hlavní sítě, jelikož tak dosáhnou největšího účinku a nejrychlejších výhod z hlediska zlepšení dopravy po vnitrozemských vodních cestách;
57. doporučuje, aby se v případech, kdy členské státy investují do lodní dopravy, uplatňovala zásada „méně je více“: omezené zdroje Unie by se měly zaměřovat na projekty s nejvyšší prioritou, aby bylo možné účinně odstranit úzka místa a vytvořit integrovanou síť vodních cest na území celé Unie;
58. doporučuje, aby členské státy považovaly nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1315/2013 ⁽¹⁾ (nařízení o TEN-T) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1316/2013 ⁽²⁾ (nařízení o Nástroji pro propojení Evropy) za zásadní nástroje při racionalizaci projektů, aby bylo možné dosáhnout cílů, které Komise stanovila od roku 2001;
59. doporučuje, aby byly nástroj TEN-T a Nástroj pro propojení Evropy intenzivně využívány jakožto příležitost k investicím, které se by se zaměřovaly na strategicky důležité koridory Unie (hlavní a globální síť) se specifickými požadavky na standardizovanou infrastrukturu po celé délce sítě, s právně závaznými termíny týkajícími se realizace projektů;
60. doporučuje, aby se při synchronizaci financování pomocí evropských strukturálních a investičních fondů, nástroje TEN-T a Nástroje pro propojení Evropy uplatňovaly propracované strategické přístupy s cílem účinně a účelně dosáhnout cílů v oblasti vnitrozemské vodní dopravy;
61. doporučuje, aby bylo vytváření intermodálních dopravních středisek podél hlavní sítě považováno za hlavní faktor, který umožní přesunout přepravu zboží a nákladů ze silnic na vnitrozemské vodní cesty;
62. doporučuje, aby členské státy přihlížely ke koordinační úloze Komise, pokud jde o dlouhodobé strategické projekty, jako jsou koridory hlavní sítě;
63. doporučuje, aby Komise zjišťovala a analyzovala veškeré horizontální problémy a zároveň se zaměřovala na strategické plánování, spolupráci s členskými státy a mezi nimi, na výběr projektů a jejich realizaci, aby bylo možno ve stávajícím programovém období přihlídnout k příslušným závěrům;
64. domnívá se, že před předložením návrhů projektů a ve fázi jejich realizace musí Komise poskytovat členským státům intenzivní odbornou pomoc a poradenství, aby bylo možné odstranit zjištěné překážky, které brání dopravě po vodních cestách;
65. doporučuje, aby Komise své financování zaměřila na nejdůležitější projekty z hlediska vnitrozemské vodní dopravy a nabízela komplexní plány na odstranění nedostatků;
66. doporučuje, aby Komise učinila prioritou financování těch projektů a iniciativ v členských státech, které se zaměřují na zlepšení lodní dopravy na základě zcela nových řešení, jako je nejmodernější navigace, alternativní pohonné hmoty a výkonná plavidla; domnívá se, že Komise by měla prosazovat také mnohostranné evropské programy výměny know-how a znalostí i mezi jednotlivými přístavy Unie;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1315/2013 ze dne 11. prosince 2013 o hlavních směrech Unie pro rozvoj transevropské dopravní sítě a o zrušení rozhodnutí č. 661/2010/EU (Úř. věst. L 348, 20.12.2013, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1316/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se vytváří Nástroj pro propojení Evropy, mění nařízení (EU) č. 913/2010 a zrušují nařízení (ES) č. 680/2007 a (ES) č. 67/2010 (Úř. věst. L 348, 20.12.2013, s. 129).

67. doporučuje, aby Komise zlepšila informovanost členských států a jejich regionů o dostupných finančních nástrojích na podporu vnitrozemské vodní dopravy, s cílem odstranit nedostatky v průběhu hlavních koridorů;
68. domnívá se, že by mělo dojít k podstatnému zlepšení koordinace mezi členskými státy za účelem rozvoje vnitrozemské vodní dopravy na základě jejího usnadnění a přijetí závaznějších závazků a podmínek, které by tvořily rámec pro vznik koridorů v rámci multimodální hlavní sítě s využitím Nástroje pro propojení Evropy a nařízení o TEN-T;
69. domnívá se, že je nutné, aby Komise vyjednala konkrétní proveditelná opatření zaměřená na odstranění nedostatků a aby je členské státy schválily ve formě časového harmonogramu jejich realizace;
70. vyzývá Komisi, aby aktualizovala své strategické cíle a doporučení pro vnitrozemské vodní cesty a aby navrhla strategický a akční plán EU pro oblast vnitrozemské vodní dopravy na období po roce 2020;
71. doporučuje, aby se při předběžném hodnocení opatření týkajících se vnitrozemských vodních cest ze strany Komise posuzovalo, jakých výsledků bylo v souvislosti s celkovými cíli stanovenými v roce 2001 a s realizací hlavní sítě dosaženo;

Část VI Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 2/2015 s názvem „Financování EU určené na čistírny městských odpadních vod v povodí Dunaje: je třeba vyvinout další úsilí, aby členské státy mohly splnit cíle politiky EU v oblasti odpadních vod“

72. je přesvědčen, že podávání zpráv o vhodnosti čištění odpadních vod by mělo být vyžadováno v souladu s požadavky článku 7 směrnice Rady 91/271/EHS⁽¹⁾ (směrnice o čištění městských odpadních vod) u aglomerací s počtem obyvatel nižším než 2 000 osob, které využívají stokové systémy; podotýká, že zprávy aglomerací, které stokové systémy nemají, by měly obsahovat informace o tom, zda byla do plánů povodí začleněna vhodná opatření;
73. souhlasí s Účetním dvorem, že by Komise měla kontrolovat podávání zpráv členskými státy o počtu aglomerací s počtem obyvatel vyšším nebo nižším než 2 000, došlo-li k významným změnám, zejména ke změně kategorie;
74. zdůrazňuje, že je zapotřebí podporovat členské státy, aby jasným způsobem stanovily domácnostem právní povinnost jejich napojení na stávající kanalizační síť, a to tam, kde takovou povinnost ještě nemají nebo jsou pro její splnění stanoveny nejednoznačné lhůty;
75. poznamenává, že lhůta pro posouzení souladu se směrnicí o čištění městských odpadních vod by se měla zkrátit: od členských států by se mělo vyžadovat, aby příslušné údaje vykázaly do šesti měsíců od referenčního data stanoveného Komisí; poznamenává navíc, že Komise by měla prověřit problémy s příliš dlouhými vykazovacími obdobími i u jiných směrnic souvisejících s životním prostředím;
76. trvá na tom, že je nutné uspořádat využívání finančních prostředků Unie členskými státy k investicím v oblasti odpadních vod, jelikož u členských států, na které se vztahuje tato zpráva, bylo zaznamenáno zpoždění a čerpání prostředků Unie bylo pomalé; žádá Komisi, aby poskytla příjemcům odbornou, právní a administrativní pomoc, aby bylo zajištěno včasné dokončení probíhajících projektů;
77. konstatuje, že Komise uznává, že míra čerpání byla na konci roku 2013 ve všech dotčených členských státech poměrně nízká, a tudíž existuje riziko zrušení rozpočtových závazků na úrovni programů (podle článku 93 nařízení Rady (ES) č. 1083/2006⁽²⁾); zdůrazňuje však, že pro tento stav existují objektivní důvody, jako je například potřeba rozšířit odborné, právní a administrativní kapacity dotčených členských států; poznamenává navíc, že Komise upozorňuje, že náklady na většinu projektů se obvykle proplácují během posledních let jejich provádění (tj. v letech 2014 a 2015 v případě programového období 2007–2013);

⁽¹⁾ Směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod (Úř. věst. L 135, 30.5.1991, s. 40).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1260/1999 (Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 25).

78. je přesvědčen, že by měly být od členských států požadovány aktualizované informace o množství dodatečných finančních prostředků, které budou potřebovat, aby mohly splnit lhůty stanovené ve směrnici o čištění městských odpadních vod u aglomerací s počtem obyvatel vyšším než 2 000 osob a u aglomerací s počtem obyvatel nižším než 2 000 osob, které využívají stokové systémy; vítá zavedení strukturovaného rámce pro provádění projektů a poskytování informací (SIIF), který by měl zlepšit proces podávání zpráv na úrovni členských států;
79. zdůrazňuje, že je nutné v členských státech provádět potřebné projekty, aby aglomerace, které v současnosti nedodrží směrnici o čištění městských odpadních vod, splňovaly požadavky podle této směrnice;
80. zdůrazňuje, že je zapotřebí, aby se zlepšila environmentální výkonnost vodohospodářských zařízení financovaných z prostředků Unie a aby Komise pečlivěji sledovala uplatňování souvisejících právních předpisů a vynucovala dodržování lhůt k plnění cílů směrnice o čištění městských odpadních vod; domnívá se, že v celé Unii by měla být zajištěna rovnocenná ochrana životního prostředí;
81. je přesvědčen, že členské státy by měly být vedeny k tomu, aby zkoumaly a šířily informace o úsporách nákladů, kterých lze dosáhnout například využíváním potenciálu kalů z čistíren odpadních vod na výrobu energie nebo jako cenné suroviny pro zpětné získávání fosforu;
82. poznamenává, že konečné platby za velké projekty, které byly schváleny v rámci určitého operačního programu, by měly být podmíněny existencí vhodného řešení pro opětovné využívání kalů z čistíren odpadních vod; vybízí členské státy k tomu, aby stejně přistupovaly i k projektům schváleným na vnitrostátní úrovni;
83. vybízí členské státy k tomu, aby zavedly zodpovědnou politiku stočného a případně přizpůsobily právní předpisy upravující poplatky za vodu tak, aby stočné nemohlo být nižší než obecně přijímaná míra cenové dostupnosti ve výši 4 %;
84. vybízí členské státy k tomu, aby zajistily, aby veřejní vlastníci čističek odpadních vod, například obce, dlouhodobě poskytovali dostatečné prostředky na nutnou údržbu a obnovu infrastruktury odpadních vod;

Část VII Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 3/2015 s názvem „Systém záruk pro mladé lidi: první kroky jsou za námi, ale rizika související s jeho uplatňováním na nás teprve čekají“

85. vítá zvláštní zprávu Účetního dvora s názvem „Systém záruk pro mladé lidi: první kroky jsou za námi, ale rizika související s jeho uplatňováním na nás teprve čekají“ a souhlasí s jejími doporučeními;
86. poukazuje na to, že Účetní dvůr iniciativu hodnotí během jejího provádění, a vítá jeho snahu začít hodnotit využívání finančních prostředků Unie v dřívější fázi;
87. zdůrazňuje, že systém záruk pro mladé lidi je pro řešení jejich nezaměstnanosti klíčovým aspektem; vítá skutečnost, že se hlavy států a předsedové vlád Unie rozhodli na systém záruk pro mladé lidi vyčlenit 6,4 miliardy EUR z finančních prostředků Unie (3,2 miliardy EUR z Evropského sociálního fondu a 3,2 miliardy EUR z nové rozpočtové položky); poukazuje na to, že ačkoli je to dobrý začátek, nejsou tyto prostředky k zajištění úspěšného uplatňování systému záruk pro mladé lidi dostatečné; žádá proto Komisi o zajištění toho, aby na podporu systému záruk pro mladé lidi na stanovené sedmileté období byly nalezeny ještě další prostředky;
88. konstatuje, že mezi nástroje financování zaměstnanosti mladých lidí patří evropské strukturální a investiční fondy a rovněž nástroje jako Erasmus+, Erasmus pro mladé podnikatele a další programy; zdůrazňuje, že je nutné zajistit větší součinnost všech dostupných zdrojů;

89. domnívá se, že financování systému záruk pro mladé lidi je vzhledem k různým dalším možnostem financování z Evropského sociálního fondu a z Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí velmi složité; žádá Komisi, aby orgánům členských států poskytla pokyny s náležitým přihlédnutím k tomu, že místní, regionální a celostátní orgány se při uplatňování daného systému potýkají s odlišnými problémy, a potřebují proto zvláštní pokyny;
90. domnívá se, že Komise věnovala značné zdroje na to, aby zajistila účinnost tohoto opatření při řešení otázky nezaměstnanosti mladých lidí; s politováním však konstatuje, že mnohem méně energie věnovala na zajištění koordinace jeho uplatňování ze strany členských států;
91. upozorňuje na to, že nezbytnou podmínkou účinného uplatňování systému záruk pro mladé lidi je nejen dostupnost finančních prostředků, ale také jejich úspěšné čerpání; vyjadřuje proto politování nad tím, že v některých evropských regionech je schopnost čerpat finanční prostředky z ESF velmi nízká; žádá členské státy, aby poskytly potřebné administrativní a lidské zdroje, aby se dařilo využívat vyčleněné finanční prostředky k náležitému uplatňování systému záruk pro mladé lidi;
92. je toho názoru, že ačkoli je nutné zlepšit schopnost čerpání finančních prostředků, měly by se členské státy při uplatňování tohoto systému a Komise v rámci své monitorovací úlohy rovněž zaměřit na výsledky, aby bylo zajištěno, že investované prostředky budou mít dlouhodobý efekt;
93. žádá Komisi, aby vypracovala komplexní systém sledování, který by zahrnoval soubor standardů umožňujících hodnotit provádění opatření systému záruk pro mladé lidi a posoudit úspěšnost těchto opatření v členských státech; vyzývá Komisi také k tomu, aby zvažila začlenění povinných cílů v oblasti boje proti nezaměstnanosti mladých lidí do rámce evropského semestru;
94. považuje za nezbytné spojit účinné využívání dostupných prostředků členskými státy s rozsáhlou pomocí Komise, aby byly odstraněny nedostatky při uplatňování uvedeného systému;
95. upozorňuje na to, že Unie nemá žádné pravomoci, pokud jde o závazné právní nástroje pro aktivní politiku trhu práce, zdůrazňuje však, že je nezbytné, aby Komise členskými státy poskytovala příklady osvědčených postupů v oblasti uplatňování systému záruk pro mladé lidi, zejména osvědčených postupů nalezených v rámci sítě veřejných služeb zaměstnanosti;
96. naléhavě žádá, aby členské státy využívaly finanční prostředky Unie a zavázaly se k provedení reformy zaměřených na odstranění nedostatků ve vzdělávání a odborné přípravě, na zakládání partnerství veřejného a soukromého sektoru a na rozšíření služeb zaměstnanosti a jejich dostupnosti;
97. za účelem zajištění odpovídajícího uplatňování systému a jeho pozitivního dlouhodobého dopadu žádá členské státy, aby v případě nutnosti zahájily institucionální změny a aby podporovaly spolupráci mezi místními obcemi, vzdělávacími institucemi, úřady práce, místním průmyslem a místními podniky, odborovými svazy a sdruženími mládeže; je přesvědčen, že je naprosto nezbytné dosáhnout lepšího plánování kapacit a strategického využívání nejrůznějších dostupných zdrojů financování, které by se zaměřovalo na dosažení výsledků;
98. připomíná členským státům, že by se měly zavázat k rozšíření vlastního financování jakožto doplňku k částkám vyčleněným z Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí a z Evropského sociálního fondu, aby bylo zajištěno potřebné zvýšení zaměstnanosti mladých lidí;
99. vítá návrh Komise, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1304/2013⁽¹⁾ o Evropském sociálním fondu, pokud jde o navýšení počátečního předběžného financování vypláceného do operačních programů podporovaných z Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí, jehož cílem je v roce 2015 zvýšit počáteční předběžné financování, které má být přiděleno na tuto iniciativu, přibližně z 1 % na 30 %; upozorňuje na to, že s cílem umožnit rychlé provádění operačních programů podporovaných Iniciativou na podporu zaměstnanosti mladých lidí by se Komise měla zavázat k vyplacení částky předběžného financování členským státům ihned po vstupu tohoto nařízení v platnost;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1304/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Evropském sociálním fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1081/2006, (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 470).

100. žádá Komisi, aby zavedla komplexní monitorovací systém, který by zahrnoval rámec ukazatelů pro sledování záruk pro mladé lidi v kombinaci s plánovanými ukazateli výsledků, zaměřoval by se na výstupy a hodnotil by pracovní status jednotlivců využívajících opatření v oblasti zaměstnanosti mladých lidí;
101. je toho názoru, že politika trhu práce na straně nabídky by měla být posuzována ve spojení s politikou v oblasti vzdělávání, mládeže a sociálního zabezpečení a také v širších makroekonomických souvislostech;
102. konstatuje, že výroční zpráva Komise o provádění opatření v oblasti záruk pro mladé lidi v roce 2016 a nadcházející zvláštní zpráva Účetního dvora týkající se zaměstnanosti mladých lidí jsou velkou příležitostí k vyřešení stávajících nedostatků, a to jak na úrovni Komise, tak na celostátní, regionální a místní úrovni;

Část VIII Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 4/2015 s názvem „Technická pomoc: jaký je její příspěvek v oblasti zemědělství a rozvoje venkova?“

103. žádá Komisi, aby vyjasnila rozsah a působnost technické pomoci poskytované členskými státy v oblasti rozvoje venkova; domnívá se, že by měla ujasnit především rozdíl mezi operačními výdaji či výdaji na „budování kapacit“ a způsobilými správními náklady či náklady na „rozpočtovou podporu“, a to zejména v případě mzdových nákladů;
104. žádá Komisi, aby podrobně sledovala, jak je technická pomoc uskutečňována v členských státech;
105. žádá Komisi, aby přijala vhodná opatření s cílem zajistit, aby obecné správní výdaje, jako je pravidelná údržba IT, nebyly hrazeny z rozpočtových položek pro technickou pomoc;
106. žádá Komisi, aby v budoucnu požadovala, aby členské státy vykazovaly správní náklady či náklady na „rozpočtovou podporu“ v oblasti rozvoje venkova samostatně, aby bylo lépe vidět, že se část finančních prostředků v rámci technické pomoci vynakládá na tuto podporu;
107. žádá Komisi, aby ve spolupráci s členskými státy vytvořila pro financování technické pomoci vhodný rámec výkonnosti; domnívá se, že je třeba zejména řádně posoudit potřeby Komise a členských států v oblasti technické pomoci a zavést mechanismus pro stanovení cílů a sledování jejich plnění;

Část IX Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 5/2015 s názvem „Jsou finanční nástroje úspěšným a slibným nástrojem v oblasti rozvoje venkova?“

108. požaduje, aby Komise zjistila, jaké problematické otázky, specifické charakteristiky a překážky se vyskytují v oblasti rozvoje venkova, s cílem přimět členské státy k tomu, aby stanovily a posoudily rozpočtový požadavek pro finanční nástroje a vyhnuly se nadměrné kapitalizaci, která váže prostředky, aniž by přispívala k provádění politiky Unie; požaduje také, aby byl usnadněn přístup konečných příjemců k financování, a umožnilo se tak aktivnější uplatňování finančních nástrojů na regionální úrovni, zejména ve srovnání s granty;
109. požaduje, aby členské státy poskytovaly spolehlivé vyčíslitelné údaje, které by umožnily zjistit vhodný typ finančních prostředků a přidělovat finanční zdroje v souladu s tím; požaduje také, aby Komise a členské státy zavedly monitorovací systémy, které by umožnily vyhodnotit účinnost finančních nástrojů;
110. požaduje, aby Komise poskytla pokyny a aktivně usilovala o vyšší kvalitu povinných předběžných hodnocení týkajících se finančních nástrojů zavedených v programovém období 2014–2020, s cílem odhalit konkrétní slabiny a vyhnout se nadměrné kapitalizaci; požaduje mimoto, aby členské státy zjistily míru působení rizika pomocí odpovídající odborné analýzy;

111. požaduje, aby Komise stanovila příslušné standardy a cíle pro zajištění pákového efektu a opětovného využívání prostředků (revolving), s cílem zvýšit účinnost finančních nástrojů v programovém období 2014–2020; žádá Komisi a členské státy také o to, aby předtím, než budou v budoucnu vypracovány a využity finanční nástroje v oblasti rozvoje venkova, provedly jejich důkladné posouzení na základě jejich příspěvku k provádění politiky EU a jejich účinnosti z hlediska příjemců;
112. požaduje, aby Komise a členské státy rozhodly o jasných pravidlech pro přechod mezi programovými obdobími s cílem podpořit dlouhodobé účinky a udržitelnost finančních nástrojů;
113. požaduje, aby Komise podněcovala členské státy k tomu, aby vytvořily jediný finanční nástroj, jehož prostřednictvím by bylo možné poskytovat jak úvěry, tak i záruky, čímž by se zvýšila intenzita jeho činnosti a celková efektivita;
114. požaduje, aby členské státy našly způsob, jak odstranit nedostatky ve výběru v souvislosti se správou grantů na investiční opatření, které by mohly vést k efektu mrtvé váhy či přesunu; z tohoto důvodu požaduje, aby členské státy uplatňovaly vhodné a jednoznačně definované ukazatele, jako je návratnost investic a prognózy peněžních toků, s cílem zajistit realizovatelnost projektů;
115. požaduje, aby členské státy posoudily, jak by bylo možné zkombinovat v rámci operačního programu granty a finanční nástroje, aby jejich pomocí byly prostředky co nejlépe zhodnoceny, a to prostřednictvím optimalizace pákového a revolvingového efektu;
116. požaduje, aby Komise před uzavřením programového období 2007–2013 včas poskytla přesná prováděcí pravidla, včetně možnosti vystoupení z finančních nástrojů;

Část X Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 6/2015 s názvem „Integrita a provádění EU ETS“

117. je zklamán tím, že nebylo možné získat úplnou analýzu účinnosti různých uplatňovaných systémů přidělování emisních povolenek v členských státech v rámci II. fáze systému EU pro obchodování s emisemi (ETS) (2008–2012), jež by byla nanejvýš důležitá pro vypracování politických doporučení na základě výsledků auditu Účetního dvora;
118. konstatuje, že Účetní dvůr se ve svém hodnocení zaměřil na provádění II. fáze systému EU pro obchodování s emisemi (2008–2012), přičemž během III. fáze tohoto systému (2013–2020) bylo rozhodnuto o významných reformách, které byly provedeny, včetně harmonizačních opatření na úrovni EU;
119. vítá dosažení významného zlepšení rámce na ochranu integrity systému ETS, jež zahrnuje většinu spotového trhu s povolenkami ve směrnici o finančních nástrojích (MiFID) ⁽¹⁾ a ve směrnici ⁽²⁾ a v nařízení o zneužívání trhu ⁽³⁾; vyzývá Komisi, aby v souladu s doporučeními Účetního dvora zvažila doplňující opatření, včetně opatření týkajících se obchodníků, kteří se povinně účastní daného systému;
120. důrazně vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily transparentnost a účinný celoevropský dohled nad trhem s emisemi a postupy spolupráce, do nichž by byly zapojeny státní regulační orgány a Komise;
121. domnívá se, že by Komise jakožto strážkyně Smluv měla podrobně sledovat uplatňování systému v jednotlivých členských státech a důkladněji jim během tohoto procesu pomáhat; je přesvědčen, že je nutné vytvořit náležitou rovnováhu mezi důsledným sledováním, podáváním zpráv a ověřováním a mezi administrativní zátěží; domnívá se, že se zřetelem na pokyny Evropské rady musí Komise zajistit předvídatelnost právních rozhodnutí a právní jistotu;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnic Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS (Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/57/EU ze dne 16. dubna 2014 o trestních sankcích za zneužívání trhu (směrnice o zneužívání trhu) (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 179).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 1).

122. podotýká, že Účetní dvůr posoudil integritu a provádění systému EU pro obchodování s emisemi, ale že je rovněž nutné vypracovat analýzu účinnosti tohoto systému a jeho výsledků, včetně vyhodnocení interakce právních předpisů Unie a členských států, jako je rozvoj obnovitelných zdrojů energie a opatření v oblasti energetické účinnosti, které také mají hluboký dopad na emise CO₂, a tudíž i na trh s uhlíkem;
123. žádá, aby Účetní dvůr do své analýzy začlenil zasažená průmyslová odvětví, zejména pokud jde o právní jistotu a předvídatelnost, a informace o tom, nakolik je zajištěn spolehlivý právní rámec a jaké možné dopady měly nedávné změny rámce systému pro obchodování s emisemi na účinnost tohoto systému;
124. je znepokojen tím, že v době auditu nebyla ještě věnována plná pozornost riziku podvodů s DPH v souvislosti se systémem ETS, neboť třetina členských států dosud neuplatnila právní předpisy o mechanismu přenesení daňové povinnosti; vyzývá všechny členské státy, aby tak bez dalších prodlev učinily;
125. domnívá se, že je velmi důležité přijmout všechna nezbytná opatření, aby se zabránilo úniku uhlíku a byla zajištěna spravedlivá mezinárodní hospodářská soutěž v rámci stávajících opatření zaměřených na bezplatné přidělování emisních povolenek; požaduje, aby Komise posoudila průmyslová odvětví a společnosti náchylné k úniku uhlíku, a jasně tak zjistila, v kterých oblastech ztrácí evropský průmysl konkurenceschopnost ve srovnání se zeměmi, v nichž neplatí tak přísné právní předpisy v oblasti ochrany klimatu;

Část XI Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 7/2015 s názvem „Policejní mise EU v Afghánistánu: smíšené výsledky“

126. požaduje, aby Komise a Evropská služba pro vnější činnost využily ponaučení nejen z mise EUPOL v Afghánistánu, ale rovněž z jiných misí společné bezpečnosti a obranné politiky (SBOP), s cílem podporovat předávání znalostí a synergické působení mezi různými misemi; vyzývá ESVČ, aby pro mise SBOP poskytla v případě potřeby jasnější horizontální pokyny; upozorňuje na to, že klíčovým předpokladem úspěchu stávajících a nadcházejících misí je koordinace mezi všemi příslušnými subjekty Unie, včetně členských států, a také dalšími mezinárodními aktéry;
127. požaduje, aby ESVČ zvýšila zodpovědnost u svého hlavního finančního nástroje v Afghánistánu, Svěrenského fondu pro právo a pořádek v Afghánistánu (LOTFA) spravovaného Rozvojovým programem OSN, který sklízí kritiku za špatné hospodaření a nedostatek transparentnosti; dále opakuje, že je zapotřebí, aby všechny vhodné zdroje financování budoucích misí SBOP, včetně svěrenských fondů EU, byly využívány účinněji, aby bylo zajištěno splnění politických cílů mise a její řádné finanční řízení;
128. požaduje, aby Komise a ESVČ vytvářely synergie a křížové odkazy mezi činnostmi v rámci projektů a také pevně a efektivní propojení mezi cíli misí a milníky stanovenými v plánu jejich provádění;
129. domnívá se, že témata, jako jsou rovnost žen a mužů, posilování postavení žen a vzdělávání, hrála v osnovách odborného výcviku v rámci mise EUPOL a dalších misí SBOP významnou úlohu; bere v této souvislosti na vědomí, že mise EUPOL byla z velké části úspěšná v rámci činnosti v oblasti odborného výcviku, ale už méně v oblasti odborného vedení a poradenství;
130. požaduje, aby Komise a ESVČ koordinovaly mise SBOP s dalšími bilaterálními misemi a mezinárodními snahami Unie, které mají podobné cíle, důsledněji a v předstihu; vyzývá v tomto ohledu k tomu, aby na základě prosazování součinnosti v evropském rámci došlo k prohloubení spolupráce a koordinace mezi Uníí a jejími členskými státy; požaduje, aby byly na základě mandátu pro stávající a příští mise SBOP jasně vymezeny úkoly, které je nutné plnit v rámci spolupráce s dalšími subjekty EU, mimo jiné i s členskými státy;
131. požaduje, aby Komise a ESVČ věnovaly zvláštní pozornost postupům zadávání veřejných zakázek, aby tyto postupy reagovaly na provozní potřeby mise SBOP; upozorňuje na to, že realizace projektů trpěla kvůli těžkopádným postupům zadávání veřejných zakázek vedoucím k nedostatečné výkonnosti a že používání zjednodušených či pružných postupů přispělo ke zvýšení poměru řízení, která dospěla k podpisu smlouvy;

132. požaduje, aby Komise a ESVČ dále zvyšovaly efektivitu svých misí SBOP zlepšováním dlouhodobé udržitelnosti dosažených výsledků; uznává nicméně, že pro dosažení těchto dlouhodobých cílů je rozhodujícím faktorem podpora ze strany Unie a mezinárodního společenství;
133. požaduje, aby Komise a ESVČ sledovaly výsledky, jichž Unie po ukončení mise EUPOL do konce roku 2016 dosáhne, včetně možnosti prodloužení mise i po roce 2016;
134. požaduje, aby Komise a ESVČ s dostatečným předstihem vypracovaly podrobné pokyny týkající se zmenšování misí a jejich ukončení stejně jako likvidace jejich prostředků;

Část XII Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 8/2015 s názvem „Řeší finanční podpora z EU vhodným způsobem potřeby mikropodnikatelů?“

135. vítá zvláštní zprávu Účetního dvora s názvem „Řeší finanční podpora z EU vhodným způsobem potřeby mikropodnikatelů?“ a v zásadě souhlasí s jejími doporučeními;
136. konstatuje, že objem mikroúvěrů, přestože jsou stále považovány za nevyspělé, v Unii dlouhodobě roste a má dopad na tvorbu pracovních míst, jichž bylo díky nim vytvořeno více než 250 000 (údaje z roku 2013);
137. je toho názoru, že existují významné rozdíly mezi granty z Evropského sociálního fondu (ESF) a finančními nástroji evropského nástroje mikrofinancování Progress (EPMF), které obvykle slouží k rozdílným účelům; domnívá se, že pro různé podmínky na trhu mohou být vhodné různé mechanismy podpory;
138. konstatuje, že Účetní dvůr v tomto auditu porovnává dva sobě nepodobné finanční mechanismy, které mají rozdílné přístupy a cíle; zdůrazňuje, že ESF a EPMF se v mnoha aspektech liší, zejména pokud jde o jejich strukturu, pravidla a cílové skupiny s tím, že EPMF je určen výlučně k mikrofinancování, zatímco ESF se zaměřuje na mnohem širší řadu aspektů;
139. zdůrazňuje skutečnost, že se tyto dva finanční nástroje doplňují a jsou velmi prospěšné pro příjemce mikroúvěrů díky grantům, úvěrům a zárukám poskytovaným v rámci tří finančních nástrojů; domnívá se, že granty, které jsou poskytovány pouze prostřednictvím ESF, jsou pro mikroúvěry stejně nezbytné jako ostatní dva nástroje a jejich výsledky by měly být posuzovány s ohledem na jejich doplňkovou úlohu;
140. zdůrazňuje důležitost cílů mikrofinancování při zlepšování sociálního začlenění, boji proti nezaměstnanosti a zlepšování přístupu k finančním prostředkům pro nezaměstnané, další znevýhodněné osoby a mikropodniky; v tomto ohledu se domnívá, že prvotním účelem grantů a finančních nástrojů musí být pomoc lidem a mikropodnikatelům s překonáváním obtíží při dosahování těchto cílů;
141. je toho názoru, že granty jsou zásadní pro dosažení cílů v oblasti růstu, začleňování a zaměstnanosti vytyčených ve sděleních Komise s názvem „Podpora slušné práce pro všechny – příspěvek Unie k provádění agendy slušné práce ve světě“ (COM(2006) 249) a „Společný závazek v oblasti zaměstnanosti“ (COM(2009)0257) a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1296/2013 o programu Evropské unie pro zaměstnanost a sociální inovace ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1296/2013 ze dne 11. prosince 2013 o programu Evropské unie pro zaměstnanost a sociální inovace („EaSI“) a o změně rozhodnutí č. 283/2010/EU, kterým se zřizuje evropský nástroj mikrofinancování Progress pro oblast zaměstnanosti a sociálního začleňování (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 238).

142. zdůrazňuje, že je třeba posílit systém mikrofinancování, který je nástrojem hospodářského a sociálního rozvoje podporujícím ty, kteří to skutečně potřebují;
143. domnívá se, že v EaSI na programové období 2014–2020 je třeba překonat poměrně slabé zaměření finančních nástrojů na zlepšování podmínek zranitelných skupin;
144. domnívá se, že neexistuje dostatečná doplňkovost mezi EPMF a ESF, aby bylo možné dodržet požadavek, aby všichni poskytovatelé mikroúvěrů spolupracovali se subjekty konkrétně podporovanými ESF a poskytujícími odborná školení a poradenské služby;
145. vítá skutečnost, že většinu zjištěných nedostatků a doporučení uvedených Účetním dvorem již Komise řeší v novém regulačním rámci (2014–2020);

Část XIII Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 9/2015 s názvem „Podpora, kterou EU poskytuje na boj proti mučení a za zrušení trestu smrti“

146. vítá zvláštní zprávu o podpoře, kterou Unie poskytuje na boj proti mučení a za zrušení trestu smrti, a předkládá níže uvedené připomínky a doporučení;
147. připomíná, že lidská práva jsou jedním ze základních kamenů vnější činnosti Unie a jejich dvoustranných a mnohostranných vztahů; je přesvědčen o tom, že jako jedné z klíčových priorit Unie jim musí být věnována neustálá pozornost;
148. zdůrazňuje, že Unie je pevně odhodlána předcházet všem formám mučení a jiného špatného zacházení, bojovat s nimi a zasazovat se o zrušení trestu smrti; konstatuje, že hlavním nástrojem pro dosažení tohoto cíle je Evropský nástroj pro demokracii a lidská práva (EIDHR), jehož prostřednictvím jsou poskytovány granty organizacím občanské společnosti na realizaci příslušných projektů;
149. konstatuje, že v programovém období 2007–2013 bylo v rámci EIDHR vyčleněno 100,9 milionu EUR na projekty, který souvisí s bojem proti mučení nebo za zrušení trestu smrti; upozorňuje však na to, že tato částka není nijak velká, vezmeme-li v úvahu ambiciózní cíle tohoto nástroje a celosvětový rozsah jeho působnosti;
150. zdůrazňuje, že financování rozmělněné na velmi malé částky, které je poskytováno ve více než 120 zemích celého světa, oslabuje dopad EIDHR; naléhavě vyzývá Komisi, aby lépe stanovila priority a zúžila zaměření tohoto nástroje, aby se zlepšily výsledky; upozorňuje na to, že by se zdroje měly zaměřit na země, které tuto podporu velmi potřebují, a na otázky, u nichž jsou reálné možnosti zlepšení situace; vítá skutečnost, že Komise ve své výzvě k předkládání návrhů na rok 2015 již začala usilovat o cílenější zaměření;
151. bere na vědomí připomínku Účetního dvora, že financované projekty často nejsou dobře koordinovány s ostatními činnostmi Unie, jako je např. tradiční podpora rozvoje a dialog s partnerskými zeměmi, a nejsou zahrnuty do sourodého a strategického přístupu ani se vzájemně řádně nedoplňují; vybízí Komisi, aby vypracovala globální strategii, která by zajistila komplementaritu činností se stejným cílem a zamezila dvojímu financování těchto činností;
152. vybízí ESVČ a Komisi, aby svou pozornost a své politické úsilí soustředily na oblasti, kde je jich nejvíce zapotřebí, a zároveň zlepšily kapacitu delegací Unie v místě s cílem prohloubit kulturu účinnosti, výsledků a dopadu u politik, které se týkají lidských práv a demokracie;

153. vyzývá ESVC a Komisi, aby zvýšily a důrazněji prosazovaly účinnost dialogů o lidských právech, strategií pro jednotlivé země a zvláštních pokynů, čímž zajistí, že klíčové otázky v oblasti lidských práv, jako je např. zrušení trestu smrti či boj proti mučení, budou systematicky vznašeny na všech úrovních tvorby politik se třetími zeměmi;
154. je přesvědčen o tom, že ESVC a Komise by měly přistoupit k vzájemně důsledněji koordinovanému společnému programování a monitorování v oblasti lidských práv, aby byly tyto oblasti více sladěny s místními politickými a lidskoprávními strategiemi;
155. požaduje, aby byl v rámci celého výběrového řízení u obdržených žádostí v reakci na výzvy k předkládání návrhů uplatňován kvalitativnější a strategičtější přístup; podněcuje Komisi k tomu, aby tento nástroj uplatňovala v souladu s dlouhodobou vizí, která bude vycházet z konkrétních a měřitelných cílů;
156. naléhavě vyzývá ESVC a delegace Unie, aby věnovaly soustavnou pozornost pozitivnímu či negativnímu vývoji ve všech zemích a využívaly všech prostředků vlivu; podporuje úlohu, kterou hrají delegace Unie při analýze a utváření politik, v koordinaci a při podávání zpráv;
157. upozorňuje, že díky tomuto nástroji lze získat dobrý přehled o stavu a vývoji lidských práv ve světě; poukazuje na to, že soustavná angažovanost a zájem Unie mohou přinést kýženou změnu v otázce mučení a trestu smrti; zdůrazňuje však, že k tomu je zapotřebí, aby Komise vytvořila strategický přístup v této věci;
158. konstatuje, že Komise získává podrobné informace o situaci v oblasti lidských práv v ostatních zemích různými cestami a tyto informace využívá k vymezení priorit; se znepokojením bere na vědomí, že ačkoliv Komise disponuje lidskoprávními strategiemi pro jednotlivé země, které obsahují důkladnou analýzu situace v daných zemích a vytyčují klíčové priority pro příslušnou oblast, tyto strategie nebyly řádně zohledněny při přidělování prostředků a koordinaci s ostatními činnostmi Unie; poukazuje na to, že strategie pro jednotlivé země mají jen omezený přínos, neboť jsou klasifikovány jako přísně důvěrné; vyzývá Komisi, aby je zpřístupnila posuzovatelům projektů, čímž by se zajistila jejich maximální přidaná hodnota;
159. u financování projektů vítá přístup založený na poptávce, který považuje za vhodný způsob, jak zapojit zkušené a motivované organizace, aby předkládaly vysoce kvalitní projekty; s uspokojením konstatuje, že tento přístup vycházející zdola podporuje organizace občanské společnosti v tom, aby navrhovaly projekty, které odpovídají jejich administrativním, operačním a územním kapacitám a jejich strategiím;
160. lituje toho, že menší organizace občanské společnosti mohou být při podávání žádostí o grant znevýhodněny v důsledku zdlouhavého a složitého postupu, jazykových náležitostí či požadavků na odborné zkušenosti; žádá Komisi, aby výběrová řízení zrychlila a zjednodušila, a napomohla tak předkládání kvalitních projektů;
161. vítá skutečnost, že Komise organizuje semináře a odborná školení pro místní organizace občanské společnosti, podporuje partnerství, umožňuje přidělování grantů na kaskádovém principu a že v uplynulých čtyřech letech zorganizovala před zahájením globálních výzev k předkládání návrhů seminář pro občanské společnosti, aby je seznámila s EIDHR;
162. je znepokojen tím, že je jen málo organizací, které by byly samy o sobě životaschopné, což ohrožuje kontinuitu jejich činností, v důsledku čehož hrozí ztráta odborných znalostí; vítá skutečnost, že se Komise pokouší zmírnit závislost takovýchto organizací na financování tím, že jim v rámci EIDHR umožňuje, aby zaměstnaly osoby, které se věnují získávání finančních prostředků;
163. poukazuje na to, že z posouzení Účetního dvora vyplývá, že dopady projektů lze obecně měřit jen stěží, neboť zamýšlený dopad často nelze vyjádřit reálnými čísly, u ukazatelů výkonnosti nejsou stanoveny cílové hodnoty a organizace občanské společnosti se ve svých zprávách pro Komisi zaměřují na své činnosti;

164. bere na vědomí, že boj proti mučení a za zrušení trestu smrti je dlouhodobým procesem, jehož dopad a výsledky nelze příliš dobře kvantifikovat, a že se EIDHR zaměřuje na citlivé otázky v obtížném politickém prostředí a pro jeho provádění je zapotřebí pečlivého a časově náročného řízení;
165. v této souvislosti poukazuje na to, že systémy pro měření dopadů jsou značně neúčinné i kvůli nejasným logickým rámcům projektů, které postrádají řádně vymezené ukazatele a cíle; vyzývá Komisi, aby vyjasnila požadavky v logických rámcích, aby se zlepšily výsledky a zvýšila se přidaná hodnota projektů;
166. vyzývá Komisi, aby připravila podrobné posouzení dopadu financování EIDHR a z této analýzy vyvodila příslušné závěry; vybízí Komisi k tomu, aby při výběrovém řízení zohlednila dopad a výsledky různých forem projektů; vítá skutečnost, že Komise již započala se zlepšováním hodnocení dopadů projektů v oblasti lidských práv, a vybízí ji, aby o příslušných výsledcích informovala orgán příslušný k udělení absolutoria;
167. konstatuje, že hodnocení projektů vychází ze systému bodování a standardizovaných tabulek hodnocení, v nichž jsou uvedena kritéria týkající se koncepce projektu, relevantnosti, kapacity, proveditelnosti, účinnosti, udržitelnosti a nákladové efektivnosti, a granty se udělují projektům s nejvyšším bodovým hodnocením; bere na vědomí, že podle Účetního dvora vykazují standardizované tabulky hodnocení řadu nedostatků, pokud jde o pokyny pro bodové hodnocení těchto kritérií; vyzývá Komisi, aby tyto pokyny vyjasnila, a vybízí ji, aby opětovně posoudila, jak zlepšit standardizované tabulky hodnocení;
168. požaduje, aby Komise odstranila nedostatky ve svém posuzování, na které poukázal Účetní dvůr; vítá nicméně určitou flexibilitu v rámci posuzování projektů v lidskoprávní oblasti, k němuž nelze přistupovat jen jako k formálnímu zaškrtování příslušných položek; zdůrazňuje, že je zapotřebí řídit se zdravým rozumem, jak již dříve uvedl orgán příslušný k udělení absolutoria;
169. konstatuje, že podle Účetního dvora byly cíle většiny výzev k předkládání návrhů popsány obecně; podotýká, že Komise dává v případě výzev k předkládání návrhů přednost komplexnímu přístupu; žádá však Komisi, aby usilovala o účinné využívání prostředků z fondů EIDHR, a za tím účelem zajistila proveditelnost, životaschopnost a přidanou hodnotu projektů, čehož lze dosáhnout stanovením minimálních požadavků na výsledky projektů ve výzvách k předkládání návrhů;
170. vítá skutečnost, že organizace občanské společnosti, které mají zájem o získání grantu, musí nejprve předložit koncepční dokument, v němž jsou uvedeny hlavní rysy navrhovaného projektu; tento koncepční dokument považuje za vhodné řešení z hlediska úspory času a nákladů, které umožňuje předběžný výběr projektů;
171. bere na vědomí připomínku Účetního dvora, že výběr projektů byl řádně zdokumentován, avšak chyběla patřičná důslednost, neboť nedostatky projektů nebyly po jejich zjištění odstraněny; s uspokojením konstatuje, že celkové závěry hodnotících komisí byly popsány dostatečně podrobně; vítá skutečnost, že projektové činnosti byly obecně prováděny podle plánu a byly nákladově efektivní; vyzývá Komisi, aby zlepšila konzistentnost hodnocení projektů;
172. bere na vědomí připomínku Účetního dvora, že si přijímající organizace vykládají různě otázku, na co se vztahuje paušální sazba pro úhradu nepřímých nákladů, což může vést k podhodnocení práce organizace či k hrazení nezpůsobilých výdajů; vyzývá Komisi, aby pravidla týkající se paušální sazby vyjasnila;
173. vítá nový akční plán Unie pro lidská práva a demokracii na období 2015–2019, který je obnoveným politickým závazkem, jenž zvyšuje soulad a soudržnost v rámci všech vnějších politik a finančních nástrojů Unie;
174. vítá skutečnost, že Komise již začala uplatňovat přístup založený na lidských právech, který bude dále rozvíjet prostřednictvím jeho zapracování do postupů a vzorů, při navrhování plánů činnosti a pořádáním odborných školení;

Část XIV Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 10/2015 s názvem „Snaha o řešení problémů v oblasti zadávání veřejných zakázek v rámci výdajů EU na politiku soudržnosti by měla zesílit“

175. vítá zjištění a doporučení zvláštní zprávy Účetního dvora s názvem „Snaha o řešení problémů v oblasti zadávání veřejných zakázek v rámci výdajů EU na politiku soudržnosti by měla zesílit“;
176. konstatuje, že politika soudržnosti, na níž byly v období 2007–2013 přiděleny prostředky v celkové výši 349 miliard EUR, má klíčový význam pro odstraňování hospodářských a sociálních rozdílů mezi evropskými regiony; upozorňuje proto na důležitost řádných postupů zadávání veřejných zakázek, neboť právě zadávání zakázek označil Účetní dvůr za hlavní zdroj chyb v rámci výdajů Unie v oblasti politiky soudržnosti;
177. zdůrazňuje, že chyby v postupech zadávání veřejných zakázek byly zjištěny u 40 % projektů realizovaných v období 2007–2013 a že se jednalo především o neoprávněné přímé udělení zakázky, nesprávné uplatnění výběrových kritérií a nerovné podmínky výběru;
178. konstatuje, že k chybám docházelo hlavně z důvodu nedostatečné administrativní kapacity, nesprávného provedení směrnic Unie členskými státy, nejednotné interpretace právních předpisů a nedostatečného plánování;
179. upozorňuje na to, že za jednu z příčin chybovosti je považována i složitost právního a správního rámce veřejných zakázek; konstatuje, že 90 % z 69 auditních orgánů uvedlo, že současný rámec je složitější, než je nutné; konstatuje, že téměř polovina z nich uvedla, že hlavní oblastí pro zlepšování praxe při zadávání veřejných zakázek by mělo být zjednodušení postupů;
180. vyzývá proto členské státy, aby nezaváděly pravidla, která překračují rámec směrnic Unie; je přesvědčen, že by to rovněž podpořilo a usnadnilo účast malých a středních podniků v zadávacích řízeních;
181. konstatuje, že hlavním zjištěním Účetního dvora bylo to, že Komise a členské státy nevyvíjejí dostatečné úsilí k provádění pravidelné, systematické analýzy zadávání veřejných zakázek a vzhledem k tomu, že nejsou k dispozici ucelené podrobné údaje, není možné tyto chyby analyzovat, odstranit a předcházet jim;
182. sdílí názor Účetního dvora, že by Komise měla vytvořit databázi za účelem analýzy četnosti, závažnosti a příčin chyb při zadávání veřejných zakázek; domnívá se, že by Komise měla zajistit, aby od členských států dostávala jednotné a spolehlivé informace o nesrovnalostech;
183. vítá aktivní přístup k programovému období 2014–2020 ze strany Komise, která má v úmyslu prostřednictvím pokynů, monitorování a technické pomoci podpořit vnitrostátní akční plány, jež mají být realizovány do roku 2016; bere na vědomí, že svým aktivním přístupem chce Komise snížit riziko případného pozastavení plateb na operační programy po roce 2016;
184. očekává, že členskými státy, které nenaplní stanovené cíle, Komise pozastaví platby a uloží finanční opravy až jako krajní možnost, budou-li již vyčerpány všechny ostatní prostředky prevence, nápravy a pomoci;
185. vítá skutečnost, že zatímco Komise se již dlouho zabývá problémem chyb při zadávání veřejných zakázek, které byly zcela zřejmé v oblasti politiky soudržnosti, nyní tak činí pod zastřešujícím akčním plánem pro zadávání veřejných zakázek koordinovanější formou; v této souvislosti vyzývá Komisi, aby prosazovala provádění tohoto plánu a podávala každoročně zprávy o pokroku;

186. očekává, že Komise zřídí skupinu na vysoké úrovni, která zajistí vedení při řešení problémů při zadávání veřejných zakázek a prosadí zjednodušení celého postupu;
187. vybízí Komisi a členské státy, aby využily možnosti, které skýtá elektronické zadávání veřejných zakázek, jež může významně zvýšit transparentnost, usnadnit přístup k zakázkám i pro malé a střední podniky a zamezit nesrovnalostem a podvodům;
188. vyzývá Komisi a členské státy, aby pokračovaly ve svém úsilí v oblasti výměny zkušeností a osvědčených postupů;
189. vítá nástroj na základě IT určený k upozorňování na podvody ARACHNE a vyzývá všechny členské státy, aby do tohoto systému zadávaly komplexní a kvalitní údaje a umožnily tak jeho řádné fungování;

Část XV Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 11/2015 s názvem „Řídí Komise dohody o partnerství v oblasti rybolovu řádně?“

190. vítá stabilnější právní rámec, který skýtají dohody o partnerství v oblasti rybolovu ve srovnání se soukromými dohodami; konstatuje, že evropští majitelé lodí se vyjádřili, že upřednostňují dohody o partnerství v oblasti rybolovu, a požádali Komisi, aby rozšířila síť dohod;
191. žádá Komisi, aby důsledněji respektovala doložku o výlučnosti; konstatuje, že i když některé faktory nezávisí na Komisi, měla by zahájit proces vyjednávání o novém protokolu v dostatečném časovém předstihu, předtím než skončí platnost současného protokolu; naléhavě vyzývá Komisi, aby vždy, pokud to bude možné, zkrátila dobu jednání;
192. naléhavě vyzývá Komisi, aby zlepšila konzistentnost dohod o partnerství v oblasti rybolovu a ostatních iniciativ Unie a zdrojů financování v odvětví rybolovu ve stejném regionu a aby definovala regionální strategie pro rozvoj správy rybolovu a zajistila, aby protokoly vyjednané v rámci stejného regionu byly v souladu s příslušnou regionální strategií a s jiným financováním ze strany Unie;
193. požaduje, aby se Komise ve větší míře zaměřila na restriktivní technické podmínky, jako je přesná definice rybolovných oblastí; zdůrazňuje, že tato otázka by mohla mít vliv na ziskovost zámořského loďstva Unie;
194. žádá Komisi, aby posoudila využití předchozích protokolů a usilovala o vytvoření těsnější vazby mezi platbami za přístupová práva a skutečnými úlovky a současně zajistila, aby to nemělo nepříznivý dopad na rybolovné činnosti;
195. se znepokojením konstatuje, že náklady na dohody o partnerství v oblasti rybolovu vyjednané Komisí byly relativně vysoké oproti sazbám v minulosti; požaduje, aby Komise při přípravě jednání o dohodách o partnerství v oblasti rybolovu zohlednila zásady hospodárnosti, účinnosti a účelnosti s cílem zajistit efektivnost nákladů a dodržování zásad řádného finančního řízení;
196. konstatuje, že by se hodnocení ex post měla zaměřit na získání konzistentních a srovnatelných analýz návratnosti veřejných prostředků vynaložených na základě protokolů a komplexních a důkladných analýz jejich efektivnosti pro Unii a dotčené partnerské země;
197. vyzývá Komisi, aby posílila svou vyjednávací pozici; zdůrazňuje význam celkového finančního příspěvku Unie partnerským zemím;

198. naléhavě vyzývá Komisi, aby pro své zprávy *ex post* používala nejaktuálnější údaje; žádá Komisi, aby je včas zpřístupnila zúčastněným stranám;
199. vyzývá Komisi, aby prosazovala akceptování elektronických licencí nebo seznamů plavidel, kterým bylo uděleno oprávnění, v partnerských zemích po celou dobu platnosti těchto licencí; upozorňuje na to, že je třeba omezit prodlevy, k nimž dochází v rámci procesu žádostí o licence; vyzývá Komisi, aby identifikovala a odstranila procesní problémy;
200. vyzývá Komisi, aby zajistila, aby nová databáze údajů o úlovcích byla členskými státy vlajky plavidla plně využívána a poskytovala spolehlivé údaje o úlovcích, které bude možné konsolidovat, sledovat a průběžně aktualizovat;
201. bere na vědomí, že Komise zavedla databázi pro řízení údajů o úlovcích; dále konstatuje, že tato databáze by měla obsahovat údaje o týdenních úlovcích z členských států, které by byly rozlišeny podle rybolovných oblastí; se znepokojením konstatuje, že tato databáze v době auditu Účetního dvora stále ještě nebyla v provozu a členské státy nedodržovaly své povinnosti v oblasti podávání zpráv; vyzývá Komisi, aby společně s členskými státy tuto situaci napravila a aby rovněž zahrнула jasné a konzistentní údaje týkající se skutečných konečných úlovků s cílem zamezit případnému negativnímu finančnímu dopadu v případě, že je finální úlovek vyšší než referenční množství;
202. naléhavě vyzývá Komisi, aby důsledněji sledovala provádění odvětvové podpory s cílem zajistit její efektivnost a účelnost nákladů; žádá Komisi, aby zajistila účinnou koordinaci činností prováděných partnerskými zeměmi; vyzývá Komisi, aby do protokolů zahrнула formální podmínky způsobilosti financovaných akcí;
203. vyzývá Komisi, aby zajistila, aby byly výplaty odvětvové podpory v souladu s ostatními platbami rozpočtové podpory a aby se opíraly o výsledky dosažené partnerskými zeměmi při provádění matice společně dohodnutých akcí;
204. se znepokojením konstatuje, že navzdory tomu, že by platby týkající se odvětvové podpory měly být vyplaceny poté, co partnerské země mohou prokázat dosažené výsledky, nestanoví protokoly, které jsou nyní v platnosti, možnost částečných plateb v případě, kdy je výsledků dosaženo jen zčásti; bere na vědomí připomínku Komise, že v případech, kdy nebylo dosaženo žádných či jen částečných výsledků, má být vyplácení odvětvové podpory na následující rok pozastaveno do doby, než budou dané cíle splněny; vyzývá nicméně Komisi, aby v případech, kdy je to možné, zahrнула do nových protokolů možnost částečného proplacení odvětvové podpory;

Část XVI Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 12/2015 s názvem „Prioritu EU spočívající v podpoře venkovského hospodářství založeného na znalostech ovlivnilo nekvalitní řízení opatření v oblasti předávání znalostí a poradenství“

205. požaduje, aby členské státy zavedly postupy pro analýzu potřeb hospodářských subjektů na venkově v oblasti znalostí a dovedností přesahující rámec stanovení obecných témat, zejména pak u výzev k předkládání návrhů nebo nabídek, a aby Komise poskytovala dodatečné pokyny týkající se toho, jak by členské státy měly provádět takové opakující se analýzy, a to spíše konkrétně než obecně;
206. vyzývá členské státy, aby zajistily, aby byla podpora na zřízení nových poradenských služeb poskytována pouze v případě, že v dotčené oblasti existuje prokázáný nedostatek relevantních služeb a potřeba financování nových zaměstnanců, zařízení nebo vybavení;
207. vyzývá členské státy, aby poskytovatele služeb, kteří obdrží veřejné prostředky, vybíraly v rámci spravedlivé a transparentní hospodářské soutěže bez ohledu na to, zda používají výzvy k předkládání návrhů, nebo formální postupy zadávání veřejných zakázek;
208. doporučuje, aby členské státy zohledňovaly pokyny pro odborníky při zadávání veřejných zakázek ve věci prevence častých chyb v projektech financovaných z evropských strukturálních a investičních fondů;

209. požaduje, aby Komise poskytovala dodatečné specifické pokyny ohledně interního poskytování, subdodávek a hodnocení poskytování služeb ze strany konsorcií a aby odpovídajícím způsobem monitorovala postupy členských států, kterými je zajišťováno, aby výběr činností v oblasti předávání znalostí a poradenství podporoval hospodářskou soutěž a byl spravedlivý a transparentní;
210. vyzývá členské státy, aby posuzovaly nutnost podpory činností v oblasti předávání znalostí a poradenství, které jsou na trhu dostupné okamžitě a za přiměřenou cenu, a je-li tato nutnost odůvodněna, aby zajistily, aby náklady podporovaných činností nepřevyšovaly náklady obdobných činností nabízených na trhu;
211. požaduje, aby Komise vycházela z prvních kroků přijatých k zajištění doplňkovosti fondů Unie s cílem zmírnit riziko dvojího financování a zdvojování administrativy;
212. vyzývá členské státy, aby zavedly systémy zpětné vazby využívající monitorování a hodnocení informací, aby zlepšily budoucí výzvy k předkládání návrhů nebo nabídek, a žádá Komisi, aby vydala pokyny určené členským státům, jak lze takovéto opakované postupy zpětné vazby provádět, a aby kontrolovala, zda je členské státy zavedly;
213. požaduje, aby Komise neprodleně zvýšila rizikový profil opatření v oblasti předávání znalostí a poradenství a odpovídajícím způsobem posílila svůj dohled a řízení;
214. vyzývá členské státy, aby sdílely své osvědčené postupy a pokračovaly v hodnocení svých projektů tak, aby měly dobrý základ pro prováděcí období 2014–2020;
215. vyzývá Komisi, aby zveřejnila komplexní posouzení konzultačních služeb s důrazem na výsledky a čisté dopady s cílem vyvarovat se ryze kvantitativního hodnocení investice;
216. požaduje, aby Komise podporovala výměnu osvědčených postupů ohledně metodologických přístupů v kontextu činností souvisejících s vytvářením sítí;

Část XVII Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 13/2015 nazvaná „Podpora EU zemím produkujícím dřevo v rámci akčního plánu FLEGT“

217. vítá zvláštní zprávu věnovanou podpoře, kterou Unie poskytuje zemím produkujícím dřevo v rámci akčního plánu pro prosazování práva, správu a obchod v oblasti lesnictví (FLEGT), a předkládá níže své připomínky a doporučení;
218. považuje FLEGT za velmi důležitou iniciativu ke zlepšení správy v oblasti lesnictví, zachování lesů a zajištění prosazování práva – zejména využitím všech dostupných prostředků, mimo jiné dobrovolných dohod o partnerství nebo požadavků na náležitou péči ve finanční oblasti –, s cílem řešit globální problém nezákonné těžby dřeva a pomoci zabezpečit vývoz dřeva do Unie;
219. lituje nicméně toho, že v prováděcí fázi akčních plánů a projektů FLEGT se nahromadilo množství nedostatků, kvůli nimž bude nyní nutné rychle provést důkladné posouzení;
220. je pevně přesvědčen, že poté, co bylo v letech 2003–2013 přiděleno na podporu související s FLEGT 300 milionů EUR, je nyní třeba provést seriózní analýzu nákladů a přínosů celého procesu FLEGT z hlediska snižování ilegální těžby dřeva a s ní spojeného obchodu a zaměřit se na racionalizaci koncepce stávajících mechanismů, které by měly být z hlediska výsledků a dopadu efektivnější;

221. lituje pomalého tempa provádění akčního plánu FLEGT, pozdního přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 995/2010⁽¹⁾ (nařízení Unie o těžbě dřeva) a toho, jak pomalu si Komise bere poučení ze zkušeností s celkovým financováním FLEGT;
222. vyzývá Komisi, aby stanovila jednoznačné cíle a kritéria, pomocí nichž udělí svým podpůrným snahám vysokou prioritu; vyzývá proto Komisi, aby opustila strukturování financování Unie z různých rozpočtů a uvažovala o využití jediného, jasně vymezeného rozpočtu;
223. žádá Komisi, aby rychle posílila rámce pro transparentnost a zodpovědnost prostřednictvím monitorování a podávání pravidelných zpráv obsahujících náležitá posouzení pokroku; naléhavě mimoto žádá Komisi, aby monitorovala uplatňování nařízení Unie o těžbě dřeva v členských státech a podávala příslušné zprávy a aby učinila nezbytné právní kroky k zajištění jeho uplatňování;
224. vyzývá Komisi, aby své úsilí o zastavení nezákonné těžby dřeva racionalizovala a lépe je koordinovala napříč různými politikami Unie a správními útvary, které jsou do něj zapojeny;
225. připomíná, že sledovatelnost dřevařských produktů, zajištěná řádně fungujícím a právně podloženým systémem udělování licencí mezi Uníí a zeměmi vyvážejícími tyto produkty, by měla být trvale považována za jeden z ústředních cílů, zejména s ohledem na faktory, na které poukazuje Účetní dvůr, tj. široce rozšířenou korupci, špatné prosazování práva nebo nedostatečné hodnocení rizik a omezení projektů;
226. vyzývá Komisi, aby do budoucích bilaterálních nebo multilaterálních obchodních smluv začlenila standardy v oblasti dovozu dřeva, díky čemuž budou zachovány úspěchy dosažené prostřednictvím akčního plánu FLEGT se zeměmi produkujícími dřevo;
227. domnívá se, že nedostatky ve správě systému FLEGT by měly být řešeny buď pomocí externího hodnocení činnosti v rámci FLEGT, nebo by je měla v jednotlivých případech řešit Komise;

Část XVIII Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 14/2015 s názvem „Investiční facility AKT: vytváří přidanou hodnotu?“

228. vítá zvláštní zprávu věnovanou přidané hodnotě investiční facility afrických, karibských a tichomořských států (AKT) jako konkrétní a pozitivní reakci Účetního dvora na udělení absolutoria za roky 2012 a 2013, v jehož rámci jej Parlament žádal, aby před přezkumem mandátu Evropské investiční banky (EIB) pro poskytování úvěrů třetím zemím v polovině období a přezkumem investiční facility v polovině období vypracoval zvláštní zprávu o výkonnosti poskytování úvěrů třetím zemím a o souladu těchto aktivit EIB s rozvojovými politikami a cíli Unie;
229. domnívá se, že skutečnost, že Účetní dvůr tento audit investiční facility AKT zahrnul do svého pracovního plánu, ukazuje na dobrou spolupráci mezi Parlamentem a Účetním dvorem a na to, že dobře provádějí kontrolu ve vzájemné spolupráci;
230. je přesvědčen, že tato auditní zpráva je odrazovým můstkem, neboť se jedná o první audit provedený Účetním dvorem v této konkrétní oblasti; vyjadřuje politování nad tím, že se na investiční facilitu AKT nevztahuje audit Účetního dvora za účelem ročního prohlášení o věrohodnosti;
231. bere na vědomí pozitivní závěry, pokud jde o soulad investiční facility AKT s cíli rozvojové politiky Unie a její katalytický účinek; vítá dobrou spolupráci mezi EIB a Komisí, zejména při vyhledávání a výběru projektů;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 995/2010 ze dne 20. října 2010, kterým se stanoví povinnosti hospodářských subjektů uvádějících na trh dřevo a dřevařské výrobky (Úř. věst. L 295, 12.11.2010, s. 23).

232. vyjadřuje však politování nad tím, že Účetní dvůr nedokázal přidanou hodnotu investiční facility AKT stanovit přesněji; vyzývá proto Účetní dvůr, aby v budoucích zvláštních zprávách uvedl konkrétnější příklady a své závěry a doporučení ilustroval na jednotlivých projektech; vyzývá Účetní dvůr, aby této první zkušenosti využil k dalšímu zdokonalení nástrojů k posuzování pákového efektu, katalytického účinku a přidané hodnoty těchto facilit; vyzývá rovněž Účetní dvůr, aby zvažil posuzování přidané hodnoty nejen optikou tří klasických ukazatelů (hospodárnost, efektivnost, účinnost), ale v širším smyslu se zahrnutím dalších tří ukazatelů (ekologie, rovnost a etika);
233. souhlasí s doporučeními Účetního dvora; žádá proto Komisi, aby doporučení Účetního dvora zohlednila ve svých budoucích legislativních návrzích a jednáních, například při revizi mandátu EIB pro poskytování úvěrů třetím zemím či při jednání o dohodě navazující na dohodu z Cotonou;
234. doporučuje tedy, aby v zájmu politické konzistentnosti ze strany Unie byla investiční facilit a politika EIB bezodkladně přizpůsobena závěrům COP21 a případným rozvojovým cílům tisíciletí na období pro roce 2015; je přesvědčen, že boj proti změně klimatu a všem jejím přímým a nepřímým důsledkům, zejména pro nejchudší země světa, je třeba učinit ještě větší prioritou;
235. je přesvědčen o nezbytnosti toho, aby EIB soustavně investovala čas do politiky náležitě péče spolu s nástroji pro hodnocení výsledků s cílem lépe poznat profil finančních prostředníků a příjemců a přesněji vyhodnocovat dopad projektů na konečné příjemce; vyzývá EIB, aby se doporučeními Účetního dvora seriózně zabývala a aby zkvalitnila stávající postupy s cílem zvýšit přidanou hodnotu investiční facility AKT;
236. je přesvědčen, že předmětem postupu udílení absolutoria Parlamentem by měly být veškeré peníze daňových poplatníků Unie; opakuje proto a pevně věří, že předmětem postupu udílení absolutoria Parlamentem by měla být rovněž investiční facilit AKT řízená jménem Unie Evropskou investiční bankou, neboť i ta je financována z peněz daňových poplatníků Unie;
237. konstatuje, že třístranná dohoda, o níž se hovoří v čl. 287 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie a která upravuje spolupráci mezi EIB, Komisí a Účetním dvorem s ohledem na způsoby kontroly činností EIB při správě finančních prostředků Unie a členských států ze strany Účetního dvora, má být v roce 2015 obnovena; znovu opakuje postoj Parlamentu, že by měla být v této souvislosti aktualizována oblast působnosti Účetního dvora tak, aby do jejího rámce spadaly veškeré nové finanční nástroje EIB, které využívají veřejné finanční prostředky Unie nebo Evropský rozvojový fond;

Část XIX Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 15/2015 s názvem „Energetický nástroj EU pro podporu obnovitelné energie ve východní Africe“

238. vítá zvláštní zprávu, která se věnuje energetickému nástroji AKT-EU pro podporu obnovitelné energie ve východní Africe, a předkládá níže své připomínky a doporučení;
239. vítá skutečnost, že se po druhé výzvě k předkládání návrhů v rámci energetického nástroje stala povinnou rovněž předběžná analýza proveditelnosti; zdůrazňuje, že tato analýza proveditelnosti by měla být založena na přesných a realistických scénářích; zdůrazňuje, že tyto scénáře by již měly zahrnovat odhady týkající se způsobu začlenění místních komunit do uskutečnění projektu, aby bylo možné zlepšit ztotožnění se s projektem na místní úrovni a jeho propagaci;
240. zastává názor, že by se měla lépe stanovit souvislost mezi proveditelností projektu a jeho sociálně hospodářskou a environmentální udržitelností, s cílem zajistit nejen účinnost, soudržnost a viditelnost investičních projektů energetického nástroje, ale i jejich efektivitu a širší výsledky v dotčených regionech;

241. domnívá se, že by se mělo pravidelněji provádět monitorování projektů a souvisejících rizik, které by bylo doprovázeno rychlými zmírňujícími opatřeními, jež by v případě potřeby přizpůsobila strategii zadávání zakázek, výběr a realizační proces, domnívá se, že zjištění z monitorovacích zpráv by měla být použita při konání následujících výzev k předkládání návrhů;
242. vyzývá k tomu, aby energetický nástroj zajistil zapojení zúčastněných stran, jako jsou nevládní organizace nebo místní komunity, po celou dobu konání projektů – od zahájení projektu až do etapy po jeho ukončení – a aby zohlednil požadavky konkrétních projektů; vyzývá k zajištění trvalé podpory v oblasti budování místních kapacit, která bude nabízet řádné školení po celou dobu trvání projektu, přičemž hlavním cílem je nadále zlepšovat místní odpovědnost a podporovat koordinaci za účelem zachování životaschopnosti a udržitelnosti projektu po ukončení financování;
243. vyzývá Generální ředitelství Komise pro mezinárodní spolupráci a rozvoj (GŘ DEVCO), aby se ujistilo, že provádějící partneři odpovědí na všechny žádosti o dodatečné informace, které se budou týkat provádění daného projektu či projektů; vyzývá GŘ DEVCO, aby se zvláště zaměřilo na potenciální korupci a/nebo činnosti související s podvody ze strany provádějících partnerů, avšak vyvarovalo se přitom nepotřebné další administrativní zátěže; a vyzývá GŘ DEVCO, aby v případě korupce a/nebo podvodu řádně vypovědělo smlouvy a hledalo si v daném regionu nové partnery;
244. vyzývá Komisi, aby zajistila koherenci politik a úzkou spolupráci s ostatními aktéry působícími v této oblasti, především s orgány OSN a SE4ALL (Udržitelná energie pro všechny), ale nejen s těmi, kteří působí v energetice, aby docílila co nejlepších výsledků pro obyvatele tohoto regionu a životní prostředí; domnívá se, že synergie s dalšími projekty v praxi – včetně projektů v etapě plánování – by měly být pokud možno využívány v co největší míře všemi projekty;

Část XX Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 16/2015 s názvem „Zlepšení bezpečnosti dodávek energie rozvíjením vnitřního trhu s energií: je zapotřebí většího úsilí“

245. v zájmu dosažení řádného a nepřetržitého fungování vnitřního trhu s energií vyzývá členské státy, aby koordinovaly své investice do energetické infrastruktury a způsoby, jimiž regulují své trhy s energií, aby bylo zajištěno optimální zhodnocení vynaložených prostředků Unie;
246. domnívá se, že reformy trhu s energií začínají na úrovni členských států; domnívá se, že provádění společně schválených energetických balíčků, obzvláště třetího energetického balíčku, by vytvořilo podmínky k uskutečnění vnitřního trhu s energií;
247. zdůrazňuje s ohledem na budoucí regionální přístup k energetické bezpečnosti, že je nutné, aby jednotlivé členské státy byly schopny zajistit potřebnou infrastrukturu pro vývoz a dovoz energie, ale i k tomu, aby mohly sloužit jako tranzitní země pro elektrickou energii a plyn;
248. zdůrazňuje, že všechny budoucí energetické projekty Unie musí splňovat právní předpisy Unie a zásady energetické unie: diverzifikaci, zabezpečení dodávek, dostupnost, konkurenceschopnost a udržitelnost;
249. domnívá se, že posilování a zlepšování propojení se sousedními členskými státy by mělo být považováno za prioritu; vybízí k rozvoji dvousměrné kapacity (dvousměrných toků) v rámci každého přeshraničního propojení tím, že budou zapojeny členské státy, jimiž procházejí koridory;
250. domnívá se, že provádění projektů v oblasti strategické infrastruktury přispívá ke střednědobým i dlouhodobým aspektům v oblasti energetické bezpečnosti;
251. vyzývá Komisi, aby přidělila Agentuře pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER) větší množství potřebných finančních prostředků a více pravomocí, a domnívá se, že by agentura měla mít možnost přijmout další zaměstnance s cílem umožnit řádné a účinné provádění sledování trhů s energií;

Část XXI Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 17/2015 s názvem „Podpora Komise pro akční týmy pro mladé lidi: finanční prostředky ESF byly přeměřovány, ale důraz na výsledky je nedostatečný“

252. vítá zprávu Účetního dvora, souhlasí s jeho doporučeními a je potěšen tím, že Komise tato doporučení přijímá a v budoucnu je zohlední; vítá skutečnost, že Komise tato doporučení uplatnila ve svém právním rámci pro evropské strukturální a investiční fondy (ESIF) na období 2014–2020, čímž zajistila lepší zhodnocení peněžních prostředků, zejména prostřednictvím výkonnostního rámce a rezervy, podmínek ex ante, společných výstupů a ukazatelů výsledků;
253. konstatuje, že nezaměstnanost mladých lidí je v celé Unii vážným problémem a na jeho řešení by měly být na unijní a vnitrostátní úrovni poskytnuty odpovídající zdroje; důrazně podněcuje členské státy k tomu, aby plně využily podporu Unie, která je k dispozici;
254. konstatuje, že iniciativa „akční týmy pro mladé lidi“ byla především politickou záležitostí a od počátku byla jako taková i oznámena, přičemž jejím úkolem bylo přesvědčit vlády jednotlivých zemí, aby přeměřovaly nevyčerpané finanční prostředky na řešení nezaměstnanosti mladých lidí, zatímco paralelně ale nebyly zavedeny dodatečné administrativní a/nebo právní postupy ani nebyly přiděleny žádné nové finanční prostředky;
255. bere na vědomí politicky složitý charakter tohoto úkolu a uznává, že akční týmy pro mladé lidi odvádějí dobrou práci při zvyšování informovanosti na nejvyšší politické úrovni, protože se v jejich rámci setkávají různé politické a administrativní orgány a daří se je přesvědčit, aby se zaměstnanost mladých lidí stala větší prioritou než jiné iniciativy;
256. zdůrazňuje, že je třeba zaměřit se na výkon a výsledky, a je potěšen tím, že nový právní rámec pro programové období 2014–2020 obsahuje ustanovení o podávání zpráv o výsledcích z členských států;
257. konstatuje, že často platí, že členské státy, které potřebují finanční prostředky nejvíce, se rovněž potýkají s nedostatečnou administrativní kapacitou a namísto řízení investičních cílů se soustředí na řízení projektu;
258. konstatuje, že účinky investic jsou stále do značné míry sledovány prostřednictvím kvantitativních ukazatelů, které neodrážejí všechny aspekty účinné praxe posuzování; podotýká, že výstup nerovná se výsledek;
259. vyzývá Komisi, aby zavedla mechanismus včasného varování ohledně nevyužitých prostředků z ESI fondů, aby měly členské státy dostatek času přesunout prostředky na opatření zaměřená na zaměstnanost mladých lidí;
260. těší se na zprávu Účetního dvora o uplatňování systému záruk pro mladé lidi v členských státech, která má být dokončena začátkem roku 2017, a navrhuje, aby její výsledek byl vzat v úvahu při přezkumu víceletého finančního rámce v polovině období;

Část XXII Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 20/2015 nazvaná „Nákladová efektivita podpory EU na rozvoj venkova určené pro neproduktivní investice v zemědělství“

261. doporučuje, aby Komise vybídla členské státy k realizaci neproduktivních investic (NPI) ve větší synergii s jinými opatřeními rozvoje venkova a environmentálními opatřeními a aby Komise monitorovala provádění v příslušných členských státech prostřednictvím jejich výročních zpráv o provádění od roku 2017;
262. doporučuje, aby Komise poskytla členským státům součinnost, pokud se jedná o kritéria výběru NPI na programové období 2014–2020, a prověřila, zda při výběru projektů uplatňují vhodné postupy; v této souvislosti také doporučuje, aby členské státy zajistily, že postupy výběru NPI budou transparentní a veřejné a budou účinně prováděny, a aby skutečně ověřovaly dodržování těchto kritérií;

263. doporučuje, aby Komise zajistila, že bude monitorován přínos NPI k dosahování agroenvironmentálních cílů Unie nebo že bude alespoň konkrétně vyhodnocován v průběhu hodnocení programového období 2014–2020;
264. doporučuje, aby Komise vybídla ty členské státy, ve kterých je podpora NPI významná, k tomu, aby definovaly specifické ukazatele výsledků pro nejčastěji financované NPI, a poskytla jim v tomto směru součinnost s cílem zajistit lepší monitorování a vyhodnocování přínosu NPI k dosahování agroenvironmentálních cílů Unie; žádá v této souvislosti členské státy, aby informovaly o těchto ukazatelích ve svých výročních zprávách o provádění, a to od června 2016, a aby do svých plánů hodnocení zahrnovaly rovněž hodnocení výsledků NPI;
265. doporučuje, aby Komise poskytla další poradenství ve věci definování kritérií, která vymezí rentabilní charakteristiky NPI, jež získaly nejvyšší míry podpory, a aby členské státy tato kritéria bezodkladně zavedly a následně je uplatňovaly s cílem přizpůsobovat míru podpory;
266. požaduje, aby členské státy bezodkladně zavedly postupy, které zajistí, že náklady na podporované NPI nepřekročí náklady na podobné typy zboží, služeb či práce nabízené na trhu; domnívá se, že by členské státy měly definovat v tomto ohledu vhodné referenční hodnoty a/nebo referenční náklady, s nimiž by byly náklady na NPI systematicky porovnávány v průběhu jejich administrativních kontrol;
267. doporučuje, aby Komise využívala informace, které jí poskytují členské státy ohledně kontrolovatelnosti a ověřitelnosti opatření pro účely schvalování jejich programů rozvoje venkova na programové období 2014–2020 s cílem zajistit, aby členské státy definovaly a prováděly vhodné postupy, pokud jde o přiměřenost nákladů, a ověřit, že členské státy účinně provádějí kontroly, které jsou v této oblasti stanoveny; doporučuje také, aby Komise usnadnila výměnu osvědčených postupů mezi členskými státy ohledně zavádění postupů pro kontroly přiměřenosti nákladů;
268. doporučuje, aby členské státy před provedením prvních kontrol na místě v programovém období 2014–2020 vymezily metodu pro včasnou konsolidaci a analýzu příčin chyb, které budou při těchto kontrolách zjištěny, a přijaly nezbytná opatření pro zdokonalení svých řídicích a kontrolních systémů uplatňovaných na NPI;
269. doporučuje, aby Komise zohlednila nedostatky zjištěné Účetním dvorem v oblasti výdajů na NPI a přijala společně s členskými státy vhodná opatření s cílem zajistit řádné finanční řízení pro tento typ investic;

Část XXIII Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 22/2015 nazvaná „Dohled EU nad ratingovými agenturami: dobře nastavený, dosud však ne plně účinný“

270. zdůrazňuje, že cílem nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1060/2009 o ratingových agenturách⁽¹⁾ (CRAR) je zavést „(...) společný regulatorní přístup k posílení čestnosti a poctivosti, transparentnosti, odpovědnosti, řádné správy a řízení a spolehlivosti ratingových činností“ a přispět “ke kvalitě ratingů vydávaných v Unii, a tím i k hladkému fungování vnitřního trhu při současném dosažení vysoké úrovně ochrany spotřebitelů a investorů“ (článek 1 CRAR);
271. uznává, že se Účetní dvůr a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA) shodly na mnohých aspektech auditu a doporučení;
272. vítá skutečnost, že orgán ESMA položil za krátkou dobu dobré základy k provádění účinného dohledu nad ratingovými agenturami v Unii; konstatuje však, že Účetní dvůr považuje dotýčný postup za těžkopádný v důsledku rozdělení na fázi zajištění úplnosti a fázi plnění požadavků podle nařízení;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1060/2009 ze dne 16. září 2009 o ratingových agenturách (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 1).

273. sdílí stanovisko Účetního dvora, že by orgán ESMA měl při procesu registrace dostatečně dokumentovat své posouzení všech regulačních požadavků, které se týkají metodik pro vydávání ratingů, přičemž by důkazy o schvalovacím procesu neměly být uchovávány pouze v interní korespondenci, nýbrž v samostatných spisech;
274. vítá skutečnost, že se Účetní dvůr a orgán ESMA shodly na přístupu orgánu ESMA založeném na rizicích; domnívá se, že by proces identifikace rizik měl být transparentní, srozumitelný a sledovatelný;
275. domnívá se, že veškerá šetření je třeba řádně dokumentovat s cílem prokazovat a zajišťovat, že se všechny závěry opírají o přiměřené analýzy důkazů; konstatuje, že za tímto účelem Účetní dvůr doporučuje zavést zvláštní dohledový nástroj IT; bere na vědomí postoj orgánu ESMA, že jeho stávající nástroje monitorování byly účinné; je nicméně nadále přesvědčen, že by zvláštní nástroj IT byl tím nejlepším prostředkem, jak spravovat informace transparentním, srozumitelným a sledovatelným způsobem s ohledem na běžnou míru fluktuace zaměstnanců; žádá proto, aby orgán ESMA do svého rozpočtového plánování takový nástroj IT zařadil;
276. připomíná, že jedním z účelů a úkolů nařízení CRAR je zajistit nezávislost a zabránit střetům zájmu (viz příloha 1 nařízení CRAR); je proto přesvědčen, že by ratingové agentury měly rovněž ověřovat obchodní činnosti ratingových analytiků; domnívá se však, že by orgán ESMA měl strukturovaným způsobem dohlížet na systémy pro řešení střetů zájmu zavedené ratingovými agenturami;
277. poukazuje na ustanovení článku 23 nařízení o ratingových agenturách, který stanoví: „Při výkonu svých povinností podle tohoto nařízení nezasahuje ESMA, Komise ani žádné orgány veřejné správy členských států do obsahu ratingů či metodik“; domnívá se, že uplatňování metodik ratingových agentur lze proto po dokončení registrace monitorovat pouze za použití probíhajících postupů v oblasti dohledu;
278. souhlasí s tím, aby orgán ESMA posoudil veškeré důležité aspekty návrhu a provádění metodik ratingových agentur, které dosud nebyly do šetření zahrnuty; je znepokojen tím, že tento úkol nelze kvůli nedostatku zdrojů provést v celém rozsahu;
279. lituje skutečnosti, že stávající systém nezaručuje účinnou ochranu trhů v případě úniku informací, a vyzývá orgán ESMA, aby zlepšil svůj kontrolní systém za účelem předcházení těmto praktikám, které mohou vést k narušení trhů, a boje proti nim;
280. lituje skutečnosti, že stávající pravidla, jimiž se řídí euro, nezajišťují, aby všechny ratingové agentury registrované u orgánu ESMA měly rovné postavení; vyzývá Evropskou centrální banku a normotvůrce EU, aby tuto situaci co nejdříve napravili;
281. uznává, že centrální archiv bude začleněn do Evropské ratingové platformy (článek 11a nařízení CRAR) vytvořené v roce 2013, na níž se stále pracuje; žádá orgán ESMA, aby zajistil spolehlivost údajů oznámených ratingovými agenturami;
282. žádá orgán ESMA, aby dále zlepšil a harmonizoval postupy ratingových agentur v oblasti zveřejňování;
283. vítá záměr orgánu ESMA dále zlepšit své webové stránky a zveřejnit zejména veškeré platné právní předpisy a příslušné dokumenty a učinit své webové stránky uživatelsky vstřícnější;
284. konstatuje, že některá terminologie použitá v metodice nařízení CRAR může být interpretována různými způsoby, a mohla by mít proto negativní vliv na provádění dotyčného nařízení; žádá proto orgán ESMA a Účetní dvůr, aby předložily Parlamentu a Komisi seznam legislativních ustanovení, která by mohla být dále objasněna;

Část XXIV Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 2/2016 nazvaná „Zpráva o kontrole opatření přijatých v návaznosti na zvláštní zprávy Evropského účetního dvora za rok 2014“

285. vítá skutečnost, že 23 ze 44 doporučení bylo v plném rozsahu provedeno;
286. vítá také skutečnost, že Komise víceméně přijala další doporučení Účetního dvora ve stávající zvláštní zprávě;
287. konstatuje však, že Účetní dvůr se domníval, že 18 ze 44 doporučení uvedených bylo provedeno částečně nebo nebylo provedeno vůbec, anebo to nebylo možno ověřit;
- a) v oblasti zemědělské politiky (10 doporučení) se opatření v návaznosti na doporučení často týkala Komise a členských států a Komise byla toho názoru, že svou povinnost splnila;
- b) v oblasti sociální politiky (2 doporučení), která spadá do sdíleného řízení, se Účetní dvůr domníval, že výkonnost a účinnost nebyly dostatečně měřeny;
- c) v oblasti vnějších vztahů (3 doporučení) se Účetní dvůr domníval, že Komise by měla přímo posoudit přiměřenost nákladů na projekty a méně se spoléhat na tržní znalosti mezinárodních organizací; a že Komise měla zlepšit kvalitu a bezpečnost Společného informačního systému pro oblast vnějších vztahů; a
- d) v oblasti hospodářské soutěže (3 doporučení) byl Účetní dvůr toho názoru, že je třeba lépe vést předběžná šetření, snížit počet nepodložených stížností a zlepšit rozhraní pro podávání zpráv o státní podpoře (SAR);
288. zdůrazňuje, že z hlediska orgánu příslušného k udělení absolutoria je neuspokojivé, končí-li kontradiktorní řízení tím, že Komise a Účetní dvůr dospěly k rozdílným závěrům; vyzývá proto oba orgány, aby takovému výsledku předešly;
289. vyzývá Účetní dvůr, aby ve svých doporučeních jasně uvedl, jaká opatření se očekávají od Komise a jaká opatření se očekávají od členských států;
290. vyzývá Účetní dvůr, aby společně s vnitrostátními auditními orgány vytvořil systém, který mu umožní hodnotit opatření přijatá členskými státy v návaznosti na jeho doporučení;
291. zdůrazňuje, že nikdy neobdržel uspokojivé vysvětlení toho, proč Komise po několik let považovala za velmi důležité, aby generální ředitelství měla vlastní útvary interního auditu, a poté tyto jednotlivé útvary od dubna 2015 znovu sloučila do Útvaru interního auditu;
292. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a Účetnímu dvoru a aby zajistil jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* (řada L).
-